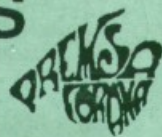

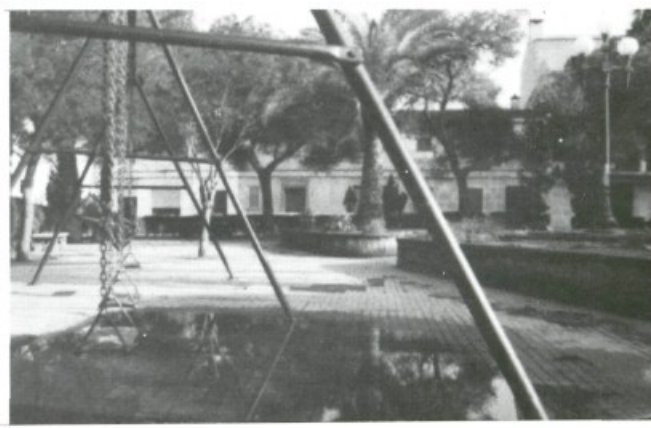
RESSO

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 3, Núm. 18 - Abril 90 - 200 Ptes. (I.V.A. Inclòs)

RESSÒ

Revista mensual
ANY 3
Abril 1990

Edita: Obra Cultural Balear de Campos
Informació i Correspondència:
Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS
Coordinador: Joan Adrover i Mascaró
Coordinador Fotografia: Fotos Vidal

COL·LABORADORS:

Pere Adrover
Miquel Adrover i Monserrat
Miquel Adrover i Mascaró
Xesc Adrover
Damià Andreu Verger
Toni Amengual
Pilar Cerezuela
Flo Combis
Sebastià Covas
Joana Dora
Damià Huguet
Joan Juan Pons
Clementina Kokkelink
Josep Lladó
Jaume Lladó
Cosme Mas
Gori Mas
Magdalena Mas
Joan Monserrat
Miquel Monserrat
Pere Ollers
Antònia Serra
Antònia Sitjar
Núria Vives
Sebastià Moranta
Magdalena Juan
Guillem Mas i Forteza
Apol·lònia Vanrell
Pep Barón
Monserrat Alcaraz
Antoni Ginard
Arnau Perelló
Francesc Miró
COL·LABORACIÓ ESPECIAL:
Gregori Mir.

Subscripció: 2.200 Ptes. anuals
Preu d'aquest exemplar:
200 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

PORTADA: (FOTO VIDAL)

Depòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i Impressió:

A ADROVER - CAMPOS
Tel. 65.02.02

L'equip de Ressò vol posar de manifest, una vegada més, que només s'expressa la seva opinió als articles signats per la Redacció i per l'Editorial. Els altres són d'exclusiva responsabilitat dels autors, que exerciten el dret constitucional de la llibertat d'expressió mitjançant la Revista Ressò.

- Editorial	Pàg. 3
- Lletres a la tieta	Pàg. 4
- Diuen que	Pàg. 5
- La Fumada d'En Jordi i En Pere	Pàg. 6
- Debat Polític	Pàg. 7
- Notes d'Església	Pàg. 8
- Opinió de l'autodeterminació	Pàg. 9
- Amnistia Internacional	Pàg. 10
- Fent una volta per la vila.	Pàg. 12-13
- Els ocells del nostre terme	Pàg. 14
- Curs de Català	Pàg. 15
- Reportatge, SA RUA	Pàg. 16-17
- Pel seu nom els coneixereu	Pàg. 18
- Reportatge, Viatge a Barcelona	Pàg. 19-20
- Teatre a Campos	Pàg. 21
- VII Aniversari de l'Estatut d'Autonomia	Pàg. 22
- Salut	Pàg. 23-24
- La salut dels animals de companyia.	Pàg. 25-26
- Davall el Sol i la Lluna	Pàg. 26-27
- Entrevista a dos al.lots que destaquen dins el futbol	Pàg. 28-29
- Escacs	Pàg. 29
- Colombofília	Pàg. 30
- Atletisme	Pàg. 31
- Horari de celebracions, Setmana Santa	Pàg. 31

Que la situació econòmica de la comarca de Campos ha empitjorat de forma accelerada els darrers anys és un fet que no necessita cap demostració. Això no vol dir que no siguem encara a temps a fer una reflexió urgent sobre aquesta situació, i molt especialment després dels aconteixements de les darreres setmanes, prou coneguts per part dels productors de llet.

L'economia campanera descansa damunt uns fonaments depenents majoritàriament de l'agricultura. De la mateixa manera que pensam que no és bo que l'economia mallorquina es deixi quasi totalment en mans del sector turístic, tampoc ho és que Campos només depengui del sector agrari.

L'aportació de RESSÒ a la situació creada per l'agreujament de la crisi del sector lleter aquestes darreres setmanes no pot ser espectacular. Com que no disposam de més recursos que les opinions dels lectors i les dels col.laboradors, aquesta és l'ajuda que podem oferir: unes pàgines d'una revista obertes a tothom. I que des d'aquestes pàgines aprenguem d'expressar el que sentim i a formular unes bases teòriques per tal de trobar entre tots solucions pràctiques a aquesta negra situació.

Dins aquesta línia voldríem que aquesta editorial servís per reflexionar sobre uns fets que consideram bàsics:

- La majoria de campaners depenem directament de la salut econòmica de l'agricultura de la nostra comarca.

Això implica que, encara que els primers afectats per la rebaixada dels preus de la llet als productes siguin aquests mateixos, darrera ells qui més qui manco en patirà les conseqüències.

- La frase "idò tancarem i ens llogarem a un hotel" ha perdut vigència. També el sector turístic ha frenat la seva eufòrica marxa i no està en condicions de seguir absorbint la mà d'obra que fugi del camp.

- Les solucions a la crisi actual han de venir de dos fronts: l'administració i els afectats. Com que els afectats som nosaltres, és ben hora de fer el cap viu i concienciar-nos de la urgència de començar a cercar solucions entre tots a la nostra economia. Com? En primer lloc aprenent de posar en comú les idees que cadascú de nosaltres té. en segon lloc, exigint de l'administració que porti els recursos econòmics i tècnics per dur a la pràctica els projectes que surtin d'una aportació col·lectiva.

Per part de RESSÒ, intentarem seguir la trajectòria que recomanem i al número del mes de maig vos oferirem un reportatge especial dedicat a analitzar la situació i les perspectives dels sectors agrari i turístic al nostre terme, intentant que aquesta anàlisi serveixi de punt de partida per una recerca en comú de solucions a la crisi de Campos. Això, que sembla tan difícil, serà molt senzill si hi ha per part de tots voluntat de participar en un projecte de revitalització de la nostra economia. Tots tenim la paraula.

S'elàstic

Club Gimnàstic

- * KARATE-DO
- * APRIMAMENT
- * GIMNÀSTICA
- * MANTENIMENT
- * GIMNÀSTICA PER A NINS (de 7 a 12 anys)

- * PESES I MÀQUINES DE MUSCULACIÓ
- * GIMNÀSTICA ANTIREUMÀTICA PER A LA TERCERA EDAT

HORARI: MATINS: de 10 a 11
CAPVESPRES: de 6 a 10

C/. Àfrica, s/n. - Campos

Forn de Ca'n Vadell

**Elaboració artesana
dels productes tradicionals**

Carrer Manacor, 19
Telèfon 65.23.24

07630 CAMPOS

Joieria - Rellotgeria

SANT JULIÀ

Joies Fuscai

C/. A. Vives, 26

CAMPOS

Tel. 65.11.70

Lletres a la tieta

Campos, abril del 90.

Benvolguda tieta: Esper que en rebre aquestes quatre retxes no us queixeu de res. Per la vila tots bons, gràcies!

Ha estat una vertadera llàstima que enguany no fóssiu aquí per veure Sa Rua: us heu perdut una bona festa, la millor, d'aquest tipus, que jo record. Un caramuller de gent va posar el seu enginy en marxa, n'hi havia una trencafila de comparses i de carrosses, això sense comptar tots aquells qui, cadascun pel seu vent, no volgueren perdre l'oportunitat de sortir al carrer i fer bulla. Un bon exemple que quan les coses es fan amb un mínim de serietat surten bé. Ara caldria tenir-ho present i aplicar-ho a quefers més importants que l'esmentat, i a d'altres de la mateixa línia. No aniria malament que els foguerons de Santa Catalina i de Sant Antoni fessen un poc més de flamarada, i de la mateixa manera es podria estudiar una reconversió dels "vinitos espanyols" amb els que, en festes tan assenyalades, ens obsequien les nostres autoritats, beguda dels déus i càstig dels nostres ventres.

Campos no és allò que era, tieta, en uns anys, no gaire, ha fet un canvi que no sembla el mateix. Les veus i els renous de truc i retruc que hom podia sentir davant qualsevol taverna, han passat a millor vida, també hi han passat aquells tres cines que ens permetien veure pel·lícules, almanco un pic la setmana, o tres en el moment de màxim esplendor. L'any passat a l'estiu va tancar, per vacances, el Modern: mai no ha tornat a obrir. Ara sembla que el Centre Cultural l'empra com a local d'alguna de les activitats que cada any organitza, supòs que el deven haver llogat. Jo no hi he anat per dedins, però un home que sempre hi ha estat molt lligat em va dir que feia mal al cor i que per això tenia decidit no tornar-hi posar els peus.

A molts ens sap greu no gaudir d'una sala de cinema a Campos: abans els joves teniem més oportunitats de divertiment.

Sabeu que el Centre Cultural cada any se'n du un bon nyoc de l'Ajuntament i també sabeu que l'Ajuntament té un altre cinema llogat (Teatre Municipal) i que no s'empra gaire sovint (una partida de pics al mes) quan no hi ha eleccions.

És evident que els lloguers no deuen ser de dos reals i aleshores i ingènuament em deman si no s'hauria pogut fer un esforç i emprar, únicament, un sol local, s'hauria estalviat un lloguer (uns duros i els altres, en definitiva, vénen a sortir de la mateixa butxaca). Una altra opció hauria estat llogar ambdós locals però dedicar-ne un a la seva funció primitiva o almanco combinar les dues funcions. Tots sabem que el cine com a tal, és en crisi, els vídeos i l'oferta televisiva de cada vegada més grossa, com més va, entre altres, l'enfonsen més, però quan hi ha ganes de fer una cosa sens dubte aquesta es fa, i tanmateix són moltes les coses en crisi i que es continuen fent. Tots sabem que n'ha obert molts, d'ulls, el cinema.

El canvi del nostre poble no es limita a l'àmbit cinematogràfic. Això del truc i del retruc no era un pretext per començar: qualsevol jugador sap que el vertader atractiu del joc (vos ho sabeu bé) moltes vegades és l'ambient que l'envolta. Ambient de tertúlia i que, a vegades, d'entre tanta xerrameca en sortia alguna de temàtica interessant i que llavors cada un hi volia dir la seva. Ara els bars es van especialitzant, joves i veterans no freqüenten els mateixos llocs, com a conclusió de tot això s'ha arribat al punt que la gent parli manco, les relacions entre generacions desapareixen de mica en mica i és que els amics de sempre ja s'ho han contat tot. El bar, la taverna o el cafè tradicional han deixat pas a nous locals, coneguts en general com a Pubs.

Aquests prolifereixen més i més i donen la nova configuració al Campos dels nostres dies. Són llocs foscs, plens de fum, et castiguen l'orella amb decibels, les begudes (sempre mescladissa) se serveixen dins uns tassons llargs i prims. Si demanes un cafè et miren amb mala cara i, si beus camamil·la, l'has cagada! Has de beure "suisqui" i llavors el teu prestigi augmenta en la mesura que augmenta la quantitat d'alcohol consumit.

Les converses dels diumenges dematins d'ara (quan dic dematí heu d'entendre horabaixa) se solen centrar amb la magnitud de "la merda" que tal o qual va agafar la nit passada (vós heu d'entendre de matinada del mateix dia). Tenint en compte la dimensió d'alguna pixarada d'enmig del carrer, vos puc assegurar que hi ha qualche porc que beu més que una vaca.

El canvi més espectacular, però, és el sofert per la pagesia. La gran transcendència del tema em fa pensar que no seria el més convenient mesclar-lo amb menudències com les que aquesta vegada us cont. Mereix un tractament especial: per això us ho contaré un altre dia. En Bossot ens vol fer combregar amb bocins de rave, cosa per la qual jo no hi passaria, ni el més toixarrut dels ciutadans.

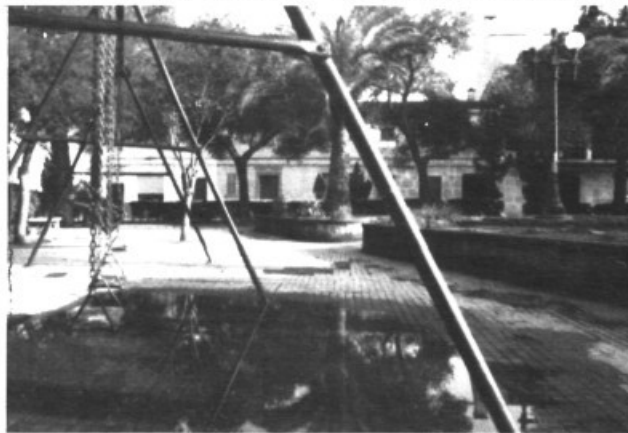
El que no sembla que de moment hagi de canviar és l'actitud dels "quefes" amb segons quines coses: van a la seva i tot allò que no es pot traduir en vots els interessa poc (i faig llarg!). Ja veureu com un dia d'aquests ens donaran una sorpresa agradable: les altres sovintegen.

Una besada i a reveure

UEN QUE . . . DIUEN QUE . . . DIUEN QUE

- Sa Rua va tenir molta participació.
 - Hi va haver de tot i molt.
 - Sembla que els organitzadors no esperaven tanta gent.
 - N'hi havia de Felanitx, de Lluçmajor, de Ses Salines i de la Vila.
 - Però com cada any, la cosa no va acabar d'anar bé de tot. El recorregut es va tornar trencar.
 - Varen tornar menjar coca.
 - I varen beure vi.
 - En Guillem en degué tornar menjar i el segon segurament també.
 - Ara, l'Ajuntament vol comprar un guarà (gorà).
 - El dia 7 de març va fer tres anys que es va inaugurar Call Vermell Ràdio.
 - Si qualcú és a l'Ajuntament per resoldre un assumpte i necessita fer una fotocòpia a l'instant, els oficinistes l'envien a un altre lloc. O és que la fotocopiadora de l'Ajuntament no és de tots els campaners?
 - L'asfaltat d'uns quants camins arreglats aquests mesos ja comença a espenyar-se.
 - Segueixen les construccions de cases il·legals a foravila. No hi ha un vigilant d'obres al nostre Ajuntament?

- La companyia telefònica ha obert síquies devers el Camí de Mar.
 - Espenyaren alguna voravia.
 - Les han tornades arreglar però han fet qualque pegat que fa oi.
 - Al nostre fill adoptiu li dedicaran una plaça.
 - Ha fet mèrits suficients, jo no ho dubt, segur que algun de legítim n'ha fets tants o més.
 - Sempre hi ha hagut parts i quarts: qui te bó vola

Quan ha plogut i durant dos o tres dies, els nins i les nines no es poden engronsar degut a la bassa que es forma just davall els engronsadors.

i qui no, rodola.
 - La fesomia de la Sala canviarà força (molt de pollastre per tant poc arròs).
 - Sempre plou quan no hi ha escola.
 - Dia 19 de març véren pasturar els caragols.
 - Enguany voldré tenir

un "xiringuito".
 - Ara ja tenim tres metges de la Seguretat Social (ja era hora).
 - Veren el batle per la vila i per això dugueren un ciri a La Sang.
 - Vatuà d'ell que n'hi ha d'enxufats!
 - No podem assegurar que no beurem d'aquesta aigua.
 - Ja no es pot vendre gerret pel carrer.
 - Un campaner podria ocupar el lloc d'en Gilet (si és

veure!
 - Redell que en fan d'obra devers Sa Ràpita.
 - Han fet les cunetes de la carretera de Sa Ràpita netes; ara es pengen medalles. I que no trobau que ja era ben hora?
 - Els joves de Campub ja no poden anar de cafès.
 - Ara els tornaran a obrir un cine.
 - Si jo fos rei faria fer un castell enrajolat per posar-hi En Bossot i un cofret al seu costat.
 - Hi ha una margalida da que fa por.
 - No són Margalides són Sordonalles.
 - Tot és u.
 - Tu en el seu lloc faries el mateix.
 - Ets beneit o el fas.
 - Saps què li diu un ou a l'altre? idò: que fa aquest pardal aquí enmig?
 - Darrerament posen una multada que no és de dir.
 - Allò no serà un bordell. Serà una "casa de comidas".
 - Ja ho veurem.
 - I ara volen fer benes S'Estadella.
 - Hi volen fer un port inmens i una central elèctrica.
 - Qualcú vol destrossar Mallorca.
 - No deus ser tu, eh?

Pago - Figo.

FOTO: DAMIÀ PROHENS (FOTO VIDAL)

DISTRIBUCIONS

MIQUEL MAIMÓ OLLERS

- Cerveses San Miguel i Kronenbourg
- Llet Agama i Asturiana
- Aigua Font Sorda
- Conserves en general

Santa Bàrbara, 12 - Tels. 65.25.32 - 65.07.38
 07630 CAMPOS

PERRUQUERIA I ESTÈTICA

Carrer Santa Bàrbara, 2 - Tel. 65.21.28
 07630 CAMPOS

LA FUMADA D'EN JORDI I EN PERE

Vareu sortir el dia millor

Jordi.- Uep Pere! Que ja tornes esser per la vila?

Pere.- Sí. He vingut a arreglar els papers per això dels metges.

Jordi.- O també t'han canviat?

Pere.- Sí. Va venir un municipal i em va entregar aquest paper que diu que m'han canviat el metge.

Jordi.- Deus estar content!

Pere.- Jo no tenc res a dir de cap d'ells.

Jordi.- I parlant de Sa Rua, que vares fer cap disfressa?

Pere.- Ves si en vaig fer una. Jo anava amb una carrossa.

Jordi.- I què dius ara? Jo no et vaig veure.

Pere.- Jo sí que et vaig veure. Eres devers els escalons del Convent fent el mussol.

Jordi.- I amb quina carrossa anaves?

Pere.- Amb aquell animal que era de pèl i tenia el cap de dragó.

Jordi.- Jo no en vaig veure cap d'animal d'aquests.

Pere.- Ja ho crec que no el vares veure. Com que ni tan sols vares arribar allà on jo era.

Jordi.- Com és això de que no vaig arribar allà on eres?

Pere.- És clar que no. Quan vos passejàveu pel carrer de sa Síquia, donant l'absolució als participants.

Jordi.- Nosaltres no donàvem l'absolució a ningú.

Pere.- Idò, que feieu?

Jordi.- Miràvem com eren fetes les carrosses.

Pere.- Bé, idò això.

Jordi.- O ara ja tornes tenir res a dir?

Pere.- Me sembla que no sou gaire llestos, perquè això de travelar tantes vegades amb la mateixa pedra no és normal.

Jordi.- Què dius ara de pedres?

Pere.- Que cada any vos embullau amb els carrers, tot per no fer un recorregut per carrers més amples.

Jordi.- Aquesta festa s'ha de fer per Plaça.

Pere.- Jo no et dic el contrari, però crec que aniria millor si començàs devers les Rondes i anàs a acabar davant l'Ajuntament.

Jordi.- Tu no estàs bé del bolet. Què vol dir anar a acabar davant l'Ajuntament? O no t'imagines quin trull hi hauria?

Pere.- No n'hi veig cap, de problema. Com que només es tractaria de tallar el trànsit a una partida de carrers, crec que els veïnats no hi tendrien res a dir.

Jordi.- Bé, però la tradició és fer-la a Plaça. I a més a més, el Jurat està molt bé en aquella escalonada.

Pere.- Què dius ara de tradició? Au calla, que de cada vegada la dius més grossa. Jo no veig el perquè de fer el recorregut només per Plaça, i si el problema és que no sabeu on col·locar el Jurat, jo et donaré una bona idea: que es posin damunt els fanals de les Rondes.

Jordi.- Ai, Pere, no tens remei.

Pere.- Res, me'n vaig cap allà i ja

ho veurem. Jordi, i ara que hi pens, què vares trobar a la comparsa de "las Manuelas"?

Jordi.- Calla, Pere, calla si vols, que va ser molt gros . . .

Pere.- Pensa tu, molt gros? A mi em va agradar molt i no a mi tot sol, sinó que molta gent també ho deia que havien sortit vestides així el dia més adequat.

Jordi.- Jo, si m'hagués pogut fondre, ho hauria fet, no ho dubtis. Em va costar no poder dormir amb la dona un parell de dies.

Pere.- I això?

Jordi.- Perquè ella trobava que no els havien d'haver donat cap premi i que una cosa així hauria de tenir presó.

Pere.- Crec que n'hi va haver qualcuna que feia sabonera per la boca quan ho va veure. Bé parlarem d'una altra cosa. He vist que encara no heu llevat la placa de que parlarem el mes passat.

Jordi.- Espera un poc, home, això no es pot fer així com així. A més, els nostres superiors encara no ens han donat cap ordre.

Pere.- Ja ho entenc, Jordi. Adéu i fins el mes que vé.

Jordi.- Adéu.

Els noms són inventats i qualsevol semblança amb la realitat hauria d'esser pura fantasia.

La llengua,
feina
de tots

Al número 16 de RESSÒ varem publicar un reportatge que explica com havia desaparegut del seu lloc la làpida que assenyalava des de feia 33 anys el lloc on va morir-se en Guillem Ginard i Sunyer "Torrer".

D'ençà de la publicació d'aquell reportatge fins avui han transcorregut dos mesos. I, sincerament, havíem esperat que per part d'algun membre del nostre Consistori a hores d'ara s'haurien posat en marxa les gestions necessàries per tal de recuperar la làpida i col·locar-la al seu lloc

original o bé el més aprop possible si ara per allà hi passa un camí. Però de tot això, fins ara no ha succeït res de res. Creim que els lectors de RESSÒ sabran jutjar aquell fet i la posterior inhibició del nostre Ajuntament en la mesura que es mereixen. I, sobretot, per part nostra seguirem oberts a qualsevol informació que els campaners ens vulguin aportar. Més no podem fer. Si després de denunciar un acte tan injust com aquest els responsables municipals segueixen indifereents, què hi farem?

DEBAT POLÍTIC

Amb aquesta edició de RESSÒ encetam una nova secció que hem batiat amb el nom de DEBAT POLÍTIC. Com podeu endevinar tot d'una, serà una secció dedicada a fer que qualsevol persona pugui expressar lliurement i sense cap tipus de censura el que pensa de la vida política d'aquest país nostre. Pensam que seria molt convenient centrar la temàtica que discutirem sobre les situacions, problemes, perspectives, etc. que es puguin donar **al nostre poble**, sense que això impliqui deixar tancades les portes a debats que agafin altres àmbits (Illes Balears, Mallorca, etc.). Creim que l'any 1990 no hauríem de tenir cap casta de prejudici per tractar obertament els aspectes polítics de la nostra societat. Voldríem afegir que consideram que la política ha estat durant molt de temps "prohibida" en amplis sectors de la població. Durant la dictadura franquista parlar de política només era ben vist i no castigat si era a favor del règim totalitari. Amb

l'actual sistema, més democràtic, tothom pot explicar els seus punts de vista. Però, sobretot a nivell municipal, pel que fa la política que es fa a nivell de poble, encara hi ha temor o recel d'expressar obertament el que opinam. Pensem que **política** ho és tot. No confonguem "fer política de partit" amb "fer política de poble". No solen tenir gaire punts en comú. Fins i tot molta gent amb un esperit crític ben esmolat pensa que les ambicions i els projectes dels partits no coincideixen quasi mai amb els de la gent. Per dir-ho més clar: qui està d'acord al 100% amb la política que ens fan els partits? Com veis, les possibilitats de debat o de mostrar els nostres punts de vista són moltes. Només manca que ens llevem un poc d'aquesta inèrcia de no participar en discussió política dins un mitjà de comunicació local i que tothom qui vulgui envii un escrit dient el que vulgui a l'apartat 40 de Campos. Revista RESSÒ. Esperam la vostra participació

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ MIQUEL LLADÓ

Avda. La Virgen, s/n. - Tel. 65.06.75

Clínica Veterinària

C/. Nicolau Oliver Fullana, 1 - Tel. 65.07.31 - CAMPOS

***VACUNES**

***RAIGS X**

***CIRURGIA**

HORARI: Dilluns a Divendres, de 16'30 a 20 h.
Dissabtes, de 10'30 a 12'30 h.

Taller Mecànic CA N'ARNAU

Carrer Provenza, 36

Tel. 65.10.63

07630 CAMPOS

“S'ACOSTA PASQUA I ALTRES NOTÍCIES”

El mes passat vareu poder, llegir un article ben saborós i senzill, vos vull convidar a tornar-lo llegir, sobretot ara que és temps de Quaresma. Encara que, abans, Quaresma convidava més als Exercicis Espirituals que no a llegir, avui ambdues coses poden ser, i hi són, presents. Fixau-vos si és així que tota la Diòcesi va convidar a uns Exercicis que se varen realitzar el cap de setmana del 17 i del 18 de març a Ca Ses Monges dels Sagrats Cors de Campos. Foren conduïts per Mn. G. Amengual i Sor Margalida Alcover. Perquè llavors ens queixem de que no se fa res d'interessant pels cristians de Campos.

Evidentment aquests Exercicis (per dir-ho amb la paraula del seu creador, Sant Ignaci) són de preparació intensa per a Pasqua, que en un santiamèn serà aquí. Però he sabut que també se'n faran a la darrera de l'abril. Tot això està en consonància amb l'objectiu pastoral de la Diòcesi que diu “LA PARROQUIA PROCURARÀ HABILITAR UN ESPAI

ACOLLIDOR I SILENCIÓS PROPICI PER A LA PREGÀRIA PERSONAL”. Aquests objectius pastorals els hauríem de revisar de tant en tant tots els cristians que ens sentim compromesos.

Enguany PASQUA és dia 15 d'Abril. La Setmana Santa començarà idò, dia 9 d'Abril, el Dijous Sant, no és festa laboral a la nostra Comunitat Autònoma (com tampoc ho serà el Corpus). Però, de totes maneres, no creis que el caràcter festiu religiós no va lligat al caràcter civil? **SOMELS CRISTIANS ELS QUE HEM DE DEMOSTRAR QUE FEIM FESTA, I FESTA VOL DIR CELEBRACIÓ.**

Hem de donar l'enhorabona i el molts d'anys als Amics de Sant Blai, que han renovat la Directiva i han celebrat l'aniversari de la seva creació.

Les obres, tan urgents, a l'Església Parroquial es materialitzen. Prenguem consciència de que hem de conservar allò que tenim i que ens han deixat. Igualment, la

restauració de Sant Blai, l'Oratori campaner, sembla que ha començat amb molt bon peu. Esperem que la poguem veure llesta aviat. De l'església de Sant Joan de la Font Santa, pareix que no podem dir el mateix.

M'han dit que continuen avançant els grups de catequesi de comunió, postcomunió i confirmació. Seria bo que la gent fes una passada qualche divendres horabaixa per devers Es convent, i veuria com hi ha molt per fer i molt que s'està fent.

Per Setmana Santa tornaran sortir les tradicionals processons; altres cops n'he parlat. Desig, que siguin signe autèntic de Fe. Ho seran, sens dubte, si tots col·laboram. S'Esquella.

**HORARI DE CELEBRACIONS
PARRÒQUIA DE SANT JULIÀ
DE CAMPOS
SETMANA SANTA
Pag. 31**

NONOUS

Els hi ofereix la seva col·lecció de primavera i estiu amb les especialitats de Comunió, Confecció i gènere de punt.

Carrer Santanyí, 34 • Tel. 65.22.97 • 07630 CAMPOS

UNIO BALEAR

Seguint amb la secció de RESSO dedicada al tema de l'autodeterminació, oferim en aquest número l'opinió d'en Gregori Mir i Mayol, campaner i President de la Comissió Gestora de la UNIO BALEAR.

Del dret a l'autodeterminació se'n va començar a parlar després de la I Guerra Mundial (1914 - 1918) com una de les vies per a solucionar els problemes de la desmembració de l'Imperi Austro-Hongarès, així com de la secular inestabilitat de la regió balcànica tradicionalment dominada per l'Imperi turc. Després de la II Guerra Mundial (1939-1945), va ser un dels instruments exercits per fer desaparèixer el sistema colonial, és a dir, per fer

possible que les colònies aconseguissin la independència. Era i és un dret reconegut per les Nacions Unides. Abans dels fets que actualment afecten l'Europa Central i la Unió Soviètica, l'única comunitat d'un Estat occidental que havia invocat aquest dret va ésser el Quebec (Canadà) a principis dels vuitanta.

És un dret reconegut pel dret internacional i de vegades pels mateixos ordnaments constitucionals dels Estats. Per a mi la qüestió central és si aquest dret prescriu o és un dret permanent que tenen tots els pobles. Jo crec que és un dret que mai no prescriu, és a dir, que una comunitat que forma part d'un Estat en qualsevol moment pot demanar la seva separació del mateix. Però el dret a l'autodeterminació no s'ha d'entendre només en el sentit de poder ésser independents.

El Quebec, per exemple, no demanava la separació absoluta. L'exercici del dret a l'autodeterminació pot signi-

ficar, també, aconseguir un estatut polític especial en el si d'un Estat, sense separar-se'n.

Fets aquests elementals aclariments i en relació amb el problema sorgit entre nosaltres, des del meu punt de vista s'han de tenir en compte els punts següents:

1.- El present històric d'una comunitat diferenciada no pot hipotecar el seu futur històric. Si el dret a l'autodeterminació no prescriu, aquella comunitat, si així ho decideix per majoria de la seva població, l'ha de poder exercir en el sentit o direcció que cregui més convenient als seus interessos col·lectius.

2.- Crec que en el procés de consolidació del sistema democràtic a l'Estat espanyol la lluita actual ha de ser esgotar les possibilitats que otorga el model autonòmic, avui limitat pel jacobinisme socialista. No crec que sigui políticament oportú substituir la batalla per una autonomia plena i real per altres plantejaments, d'altra banda absolutament respectables.

3.- El procés d'integració europea, que s'accelerarà a partir de l'any 1993, no crec que vagi o conduïxi a la formació de petits estats independents. Un sistema fiscal i monetari harmonitzat, així com una mateixa política de defensa, ho faria inviable.

Però això no vol dir que determinades "regions" europees -Catalunya, Escòcia, Flandes, Euskadi, etc.- no puguin aconseguir determinats status polítics que consagrin graus profunds d'autonomia política.

En resum, no s'ha de renunciar mai a cap dret individual ni col·lectiu, com ara el de l'autodeterminació. Però avui per avui, la batalla dels mallorquins hauria de ser fer possible un Estatut d'Autonomia digne, un autogovern real, per tal de poder ser el dia de demà una "regió" europea amb un status polític especial.

Gregori Mir.

LLEGIU A L'EDICIÓ DE RESSO DEL MES DE MAIG: SITUACIÓ I PERSPECTIVES DELS SECTORS AGRARI I TURÍSTIC A CAMPOS.

Tractarem a fons la situació creada pels darrers aconteixaments dins el sector lleter, així com el potencial turístic del nostre terme.

tot temps
Sabates - Ortopèdia

Carrer Creu n.º4 Tel.65.05.41 CAMPOS

Teulera CA'N BENITO

Miquel Torres Bordoy

Camí des Palmer, s/n.
Tel. 65.09.06 - CAMPOS

**amnesty
international**

AMNISTIA INTERNACIONAL és una associació amb representació arreu del món que s'encarrega de la defensa de la gent perseguida per règims polítics autoritaris.

"APUNTA'T ALS DRETS HUMANS", UNA CAMpanya D'AMNISTIA INTERNACIONAL ADREÇADA A JOVES I EDUCADORS.

A I reclama que la formació sobre drets humans sigui part permanent del sistema educatiu.

A I demana als joves que s'uneixin en una xarxa per a apel·lar en favor d'altres joves que pateixen violacions de drets humans.

"Apunta't als drets humans" és el lema d'una campanya iniciada per la secció Espanyola d'Amnistia Internacional dia 28 de febrer d'enguany i adreçada als sectors juvenils i educatius.

La campanya pretén de formar grups permanents de joves i associacions juvenils que treballin en una xarxa constituïda per apel·lar en favor d'altres joves de tot el món que són víctimes de violacions de drets humans. Els membres d'aquesta xarxa rebran periòdicament informació sobre casos individuals i recomanacions perquè les seves accions s'afegeixin a les empreses per d'altres col·laboradors d'A I en tot el món a favor de les víctimes.

Així mateix, A I demana

na que la reforma del sistema educatiu possibiliti la inclusió definitiva de l'educació sobre drets humans, així com contribuir a la solució positiva dels casos en què es treballa.

Els estudis mostren que molt pocs joves participen en associacions de qualsevol tipus, incloses les de dret humans, dèficit participatiu que es produeix en tots els trams d'edat de la societat espanyola, la qual participa molt manco que les del seu entorn sociopolític en el treball de les organitzacions no governamentals.

Formació permanent.

A I demana a les autoritats educatives centrals i autonòmiques que prenguin mesures perquè la **formació sobre drets humans** sigui realment part del sistema educatiu, s'exigeixi en els programes oficials i formi part de la formació dels docents. Així mateix, assenyalava que és necessària l'elaboració de plans i la destinació de pressuposts perquè en tots els centres educatius hi hagi materials didàctics i divulgatius disponibles sobre drets humans. La reforma del sistema educatiu i dels continguts de l'ensenyament és una oportunitat irrenunciable per a aconseguir-ho.

"Són enfora de complir-se les recomanacions realitzades el 1968 per l'Assemblea General de les Nacions Unides, a més de les fetes per d'altres fòrums internacionals -com el Parla-

ment Europeu o el Consell d'Europa-, sobre l'ensenyament progressiu d'aquesta matèria en els programes de les escoles primàries i secundàries", ha assenyalat A I.

A I ha elaborat una guia didàctica de materials utilitzables en la formació sobre drets humans que, juntament amb les que han elaborat d'altres organitzacions, ha d'esser la primera pedra que permeti d'iniciar una tasca eficaç sobre educació en drets humans.

L'estudi de la història i la situació actual dels drets humans, així com del treball de les institucions i de les organitzacions no governamentals per a abolir-ne les violacions, és actualment molt poc present en els centres educatius, i pràcticament d'una manera voluntària i artesanal. A I demana a les autoritats

educatives que intensifiquin els seus esforços perquè, de la reforma del sistema i dels continguts educatius, se'n deriven nous canals a fi que l'estudi dels drets humans sigui un fet habitual, i no excepcional, en les aules.

Els Grups d'A I, en 45 localitats espanyoles, faran durant els pròxims mesos desenes de contactes amb institucions, associacions juvenils i centres educatius, amb la finalitat d'impulsar els objectius d'aquesta campanya.

A I demana als joves i als professors interessats a rebre informació sobre la xarxa d'apel·lants i/o sobre la guia didàctica que s'adrecin als grups d'A I (Amnistia Internacional Mallorca: C/. Sant Miquel, 26 PALMA) o a l'apartat de correus 50.318 de Madrid.

**TALLER
PNEUMÀTICS
I EQUILIBRATS**

MIQUEL BORDOY
SERVEI DE PNEUMÀTICS:
FIRESTONE
I
DUNLOP

VENDA BATERIES VARTA
I REVISIÓ FARS

DISSAPTE DEMATÍ OBERT.

Carrer Victòria, 57

CAMPOS

Març 1990

«Balears: sentiment de poble»

Quan el poble veu que els problemes se
solucionen més aviat,
Quan reclama més autogovern,
Quan els ciutadans senten com a pròpies
la seva cultura i la seva terra,
Quan lluiten tots junts per millorar la
qualitat de vida, els serveis públics i
l'ajuda als més necessitats,

Quan el poble balear reconeix que les
coses es fan millor des d'aquí,
Quan comprova que les institucions de
la nostra autonomia són més efectives,
És perquè hi ha un autèntic, un vertader
SENTIMENT DE POBLE

Comunitat

Autònoma

de les Illes Balears

RESSÒ sortirà a partir d'aquest número a començament de mes. Això vol dir que trobareu **RESSÒ** als punts de venda al voltant de dia primer de cada mes. Aquesta reestructuració del nostre calendari de sortida al carrer ens ha fet eliminar l'edició del mes de març. Demanam disculpes i esperam que aquest canvi serà en benefici de la difusió de **RESSÒ**.

“L'EXCLUSIVA”, 61 ANYS D'HISTÒRIA

FOTO. DAMIÀ PROHENS (FOTO VIDAL)

En Miquel Veny i Clar, (En Miquel Terrola), té 62 anys i des dels 16 treballa per a l'Empresa Clar, una empresa familiar d'autocars més coneguda pel nom de “l'Exclusiva”.

Avui és notícia perquè aquesta companyia, sempre en mans de la família Clar (tres cosins), ha estat venuda a la companyia Grimalt de Felanitx. Els motius són diversos, però, el principal és que cap fill dels tres socis que tenien l'exclusiva s'ha volgut dedicar a aquesta feina i això ha fet que després de 61 anys d'història de l'empresa Clar passi a uns altres propietaris.

Ressò.- Quants d'anys fa que teniu l'empresa i qui va ser el fundador?

Miquel.- El creador de l'empresa va ser un oncle meu, un germà de ma mare, l'oncle Llorenç Clar i Fullana de Llucmajor. Va començar a fer feina amb cotxes de lloguer l'any 1924, però no va ser fins l'any 1928 que va començar a explotar l'exclusiva Palma - Ses Salines - Calonge.

Després va morir l'oncle Llorenç, sense descendència i l'empresa va anar a parar a son pare que ho va repartir entre els seus fills: ma mare (na Margalida), l'oncle Llorenç i l'oncle Lluc. Els deien de Ca'n Boleno de Llucmajor. Per tant, de l'any 1932 que va morir l'oncle Llorenç fins a l'hora present hem duit l'empresa nosaltres. Primer, els nostres pares i després l'any 1968 els fills vàrem constituir una Societat Anònima, formada per Joan Clar i Porcel, Joan Clar i Tomàs (els dos meus cosins), i jo mateix.

Ressò.- Per què es diu “l'exclusiva”?

Miquel.- A Campos i a Llucmajor sempre li han donat aquest nom i és precisament degut a l'exclusivitat per fer aquest trajecte que

tenien (i tenen) els nostres autocars. No en podien posar més d'autocars per anar a Palma i d'aquí el nom. Als altres llocs li solen dir “la camiona”.

Ressò.- On teníeu la central?

Miquel.- Tot sempre ha estat centralitzat a Llucmajor, allà era el punt important. Ara bé, a cada aturada de certa relevància hi havia un dels socis: a Palma, l'oncle Lluc; a Llucmajor l'oncle Joan i a Campos, mon pare. Després vàrem continuar els fills.

Ressò.- I vos, quan vàreu començar?

Miquel.- Jo sempre he passat molt de gust de conduir, ja quan tenia 15 o 16 anys hi anava i feia qualche volteta. Als 18 anys només tenia el carnet de segona però ja en conduïa un, aleshores no hi havia tant de trànsit, ens coneixíem tots i no ens posaven multes.

Ressò.- Sempre heu tengut les parades allà mateix?

Miquel.- No, n'hem tengudes unes quantes. La primera de tot va ser a cal'amo N'Onofre Torres (just al cap de cantó que està davant la Granja Ses Voltes), després

ho va dur en Rafel Creus (son pare del Secretari de l'Ajuntament), després va passar a Ca'n Guillem Sirvela, llavors al cafè de Ca'n Nina i actualment està al cafè de Ca'n Joan a la plaça dels Tres Molins.

Ressò.- Quin trajecte teniu?

Miquel.- El trajecte sempre ha estat el mateix, llevat del temps del Moviment. Durant aquest període com que hi havia molta demanda de gasolina, de pneumàtics etc. i no hi havia res de res, ens vàrem veure obligats a fer únicament Llucmajor - Palma. Ara bé, la resta dels pobles ho feia en Benet, un home de Santanyí que teníem i que feia: S'Alqueria - Calonge - Santanyí - Campos - Palma (no Llucmajor, que era la línia forta).

Vàrem haver d'utilitzar gasògens (ja que teníem un cupo de benzina molt reduït) que no feien la combustió que tocava i, de vegades la gent s'acubava amb l'olor. Igual passava amb les rodes que eren de tan mala qualitat, que de vegades foràvem dues i tres vegades per anar a Palma; però, vaja, això va ser el Temps del Moviment. Encara que ho recordi

tot de manera vaga, sé que, en algunes ocasions, havíem d'embolicar les rodes amb una cadena perquè no rebentassin.

Ressò.- Durant l'estiu teníeu el mateix trajecte?

Miquel.- No, feiem més pobles. Hi havia concretament les següents línies:

- Palma - Llucmajor - S'Estanyol - Sa Ràpita - Ses Covetes
- Palma - Cala D'Or
- Palma - Cala Figuera
- Palma - Colònia de Sant Jordi

Ressò.- Al principi, quants d'autocars teníeu?

Miquel.- Quan vàrem començar els autocars eren de 8 o 9 places (jo encara vaig ser a temps a manar-ne un) i en devíem tenir dos o tres d'aquests.

Després en vàrem arribar a tenir cinc de marques diferents. El creador de l'empresa, l'oncle Llorenç, va anar a París a comprar un camió marca Panart-Levasor. Tenguerem també Citroëns, Fords, Chevrolet... Devers l'any 1931 vàrem dur cotxes americans: dos Reos i un poc abans del Moviment vàrem dur Chevrolet més moderns, un Mercedes i un Over - Land. Tot això eren marques antigues i més tard ja passàrem als

cotxes més moderns.

Llàstima que ja no en tinguem cap d'aquests. Un d'aquests valdria més que un autocar nou !!.

Ressò.- Que valia anar a Palma en aquell temps?

Miquel.- L'any 1941-42 anar a Palma i tornar valia 2'10 Ptes. Era més car en proporció que avui, ja que el jornal d'un home era d'unes tres pessetes. Però també hem de pensar que la gent no hi anava tant com avui en dia, s'ho pensaven bé abans de partir. N'hi havia que passaven deu anys sense anar a Palma! i només ho feien per qüestions de metges o soldats... Avui en dia el servei regular té la competència del cotxe, però llavors tenia que la gent viatjava poc.

Ressò.- I la conducció de les carreteres?

Miquel.- La carretera d'aquí a Palma sempre l'he recordada asfaltada, però molt bombada a la part del mig. En canvi, el trajecte Lluçmajor - Palma el vàrem deixar de fer de tan intransitable que era.

També he de dir que de trànsit pràcticament no n'hi havia: pocs cotxes i molts de carros.

Ressò.- Si la vostra línia era exclusiva, no devia tenir competència.

Miquel.- No ho cregueu... Hem de pensar que de tot d'una també hi havia el tren que anava pràcticament per allà mateix. Quan el varen llevar l'empresa ho va conèixer, hi venia molta més gent i vàrem haver de comprar una sèrie d'autocars.

Temps més antic també hi havia en Pep Fuster que tenia una furgoneta i feia viatges el dissabte cap a Palma. Però vaja, això no feia gens de mal a l'empresa. Sens dubte, la competència més grossa és actualment, el cotxe que amb un tres i no-res és a Palma.

Nosaltres vàrem començar fent el servei regular, després es va incrementar amb el servei discrecional, fèrem viatges per tot Mallorca. En aquest camp vàrem ser un dels pioners del transport a Mallorca. Record que a Campos cada any feiem una excursió amb tots els fornes. Però, vaja, al servei discrecional aviat li va sortir molta competència i ens vàrem limitar a les línies regulars.

Ressò.- Quants de xofers heu tengut?

Miquel.- No ho sabria dir. En teníem de Campos, de Santanyí, de Lluçmajor... El primer de tots de Campos va ser en Julià Rubí, un gran xofer però que no anava de berbes.

FOTO VIDAL

Me'n record que una vegada quan passàvem pel Molinar va topar amb un carreter que es pensava que la carretera era seva, en Julià cansat d'anar a darrera li va tocar la botzina i de l'esglai el carro va anar a dins mar. Però no es varen fer res.

I els primers que vàrem tenir són En Benet Burguera, En Blai del Faro i En Ferrer, tots tres de Santanyí.

Ressò.- Després de tants d'anys de conduir, deveu tenir moltes d'anècdotes...

Miquel.- Sí, sempre hi ha qualche fet curiós. He de dir que jo no he tingut cap accident greu. En vàrem tenir un durant el Temps del Moviment ja que ens feien dur la part superior dels fars tapat de blau, és a dir, com si els fars del camió duguessin una cella blava. Això era per no delatar

a l'aviació que hi havia un vehicle que circulava. Idò bé, va passar que va xocar aquest autocar amb el tren (que també duia els fars tapats).

Una altra vegada l'autocar va tombar per un terraplè però gràcies a Déu no va passar res.

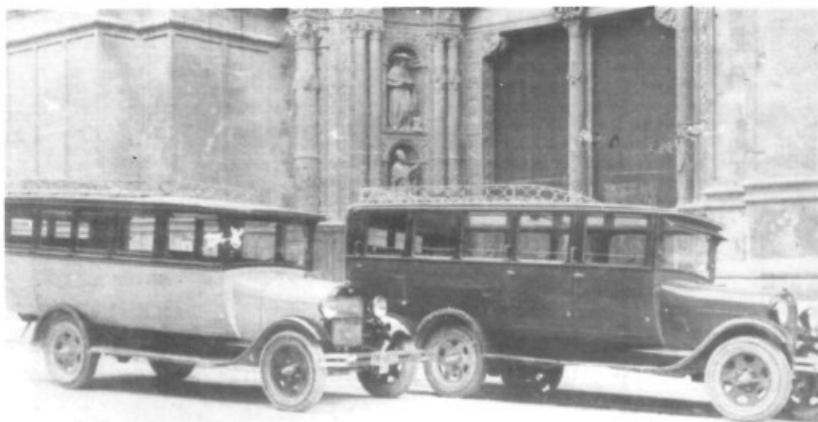
Una altra anècdota va succeir amb els forners de Campos que cada any feien una excursió. Record que una vegada pujant una costa vàrem perdre les dues rodes de darrera, però no es varen escalar i l'any que ve varen seguir amb aquestes excursions.

I ja finalment he de dir que la darrera va ser l'any passat per la torrentada. El xofer i els passatgers varen haver d'estar més de cinc hores dins l'autocar a la carretera de Santanyí, just devora "Es clot de Sa Mata"; en Tomeu de Ca Na Quela Metge va haver de venir a treure d'un en un a cada passatger. Hi va estar moltes, moltes hores fent això...! A una estrangera li va pegar un atac de nervis i no hi havia manera de què daval·làs!

Ressò.- Voleu afegir res?

Miquel.- Sí, desitjar a l'empresa que se n'ha fet càrrec molta de sort, però estic segur que els anirà bé perquè tenen tots els mitjans: el servei regular i el discrecional. I també voldria que passassin tant de gust amb la feina com n'he passat jo, amb aquest quaranta-sis anys de servei al públic.

Núria Vives.
Antònia Sitjar.

ELS OCELLS DEL NOSTRE TERME

Ja fa temps que **RESSÒ** va pensar en la necessitat d'obrir una secció dedicada als ocells. Aquests companys nostres, que cada dia podem trobar pels carrers, per les places, pels boscs, pels conreus o a la vorera de la mar, bé es mereixen un poc d'atenció. Per això **RESSÒ** els vol dedicar una pàgina cada mes, perquè d'aquesta manera els poguem conèixer un poc més i estimar-los i respectar-los molt més. Pensem que, si no feim via a restablir l'equilibri natural, que nosaltres mateixos hem pertorbat, no solament perillaran moltes espècies sinó que l'existència nostra mateixa resultarà amenaçada. Per tant, si no

volem veure desaparèixer els ocells del nostre país, és ben hora de protegir-los i de protegir la natura en general.

Amb aquesta breu introducció voldria encetar aquesta nova secció, parlant una mica del passat a fi de conèixer un poc els orígens d'aquests animalons.

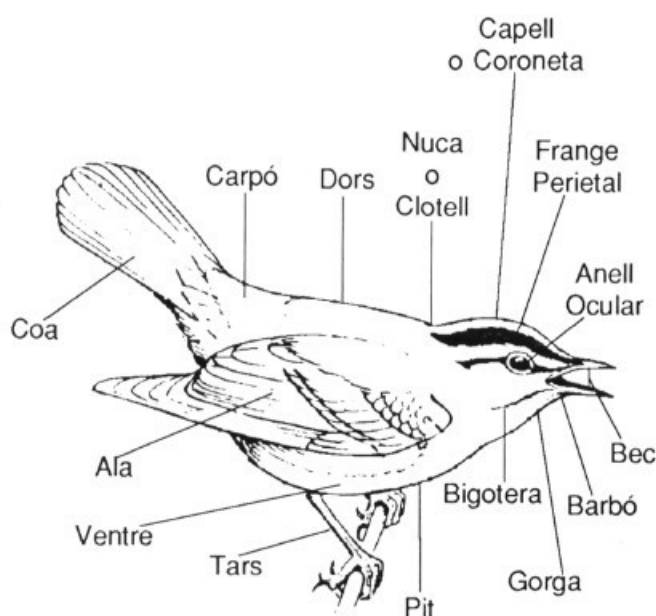
Els primers fòssils que es considera que pertanyien a ocells es trobaren l'any 1861 i, poc després, l'any 1877, es van trobar restes d'un altre exemplar. Aquest ocell, l'anomenaren **Archaeopteryx Lithographica**, tenia plomes, la coa vertebrada, dents al bec i tres dits amb llargues ungles a les ales. Probablement aquest fou el primer ocell que habità la Terra. De mica en mica se n'han anat descobrint altres espècies fòssils, però no tan antigues com aquesta. Als

Països Catalans s'han trobat restes fòssils d'ocells, concretament a la serra del Montsec, on es tragué a la llum una ploma fòssil, però també se n'han trobat restes a d'altres llocs del Principat de Catalunya. Com ens podem imaginar, aquesta no és tota la història dels ocells, només una part.

No podem parlar de les característiques dels ocells si abans no en coneixem les parts més importants que haurem de mester en haver-los de descriure. És per això que reproduïm un dibuix on es mostra cada part amb el seu nom. També es fa necessari saber alguns termes que emprarem en aquestes planes.

Una paraula que de vegades ens trobarem és que l'ocell és **sedentari**: això vol dir que viu durant tot l'any a un cert lloc, per exemple a les

nostres Illes, com és ara el cas del teulader. Altres vegades veurem que l'ocell és **migratori**: això vol dir que només viu un cert temps a les nostres terres. Aquest temps pot variar des d'alguns dies fins a uns quants mesos, com és el cas del tord. Veurem també que l'ocell tindrà més d'un nom: el primer serà el que rep a les Illes, l'altre el que pren al Principat de Catalunya, i el tercer serà el que té en castellà. També veurem que encara hi haurà un altre nom: aquest serà el **nom científic**, que, malament paregui que no serveix per a res, és el més important de tots. El nom científic ens diu la **família** i el **gènere**. També és amb aquest nom que ens entenem tots els ornitòlegs del món.

Acabam aquesta presentació amb una referència a la bibliografia consultada.

Els Ocells de les Terres Catalanes

J. Maluquer

Els Ocells de les Balears

J. Mayol

Guia dels Ocells dels Països Catalans i d'Europa

R. Peterson, G. Mountfort

Guia de las Rapaces Ibéricas

C. Morillo, O. Junco, J. Mayol

Shorebirds and identification guide

P. Hayman, J. Marchant, T. Prater

Joan Monserrat.

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos

Motoserres i Motocultors

Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos

ANEM PER FEINA!!

Dins la revista RESSÒ del mes passat sortia un article de N'Àina Moll, convidant el conjunt de la societat balear a participar i col·laborar a la Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears, de la qual ella és la coordinadora.

Aquesta campanya va ser proposada per l'Obra Cultural Balear i compta amb el suport econòmic i moral de les institucions oficials. El seu objectiu bàsic és "il·lusionar el conjunt de la societat balear en un projecte col·lectiu encaminat a la plena normalització de la llengua de les Balears, en un clima de concòrdia i de respecte dels drets de tots".

La revista RESSÒ dona per rebuda aquesta

invitació i se suma a la col·laboració d'aquesta campanya encetant, amb el número d'avui, un apartat dedicat al coneixement de la nostra llengua. Si bé és veritat que ja hi ha hagut unes quantes iniciatives de normalitzar lingüísticament el nostre poble, també és realitat que no sempre han estat efectives per mor del desconeixement de l'eina que es vol normalitzar: la llengua.

És impossible demanar a la societat un ús total de la llengua catalana si la desconeix. Per tant, la nostra aportació serà precisament aquesta: el coneixement de la llengua. No pretenem donar ara en poques pàgines un curs exhaustiu d'ortografia catalana, sinó més aviat treballar globalment tots els aspectes de la

llengua: fonologia i ortografia, la morfologia, la sintaxi, el lèxic i un poc d'història de la llengua.

Que la llengua no és únicament un conjunt de regles gramaticals, que s'hauria de partir sempre de la llengua oral, que és un fet que reflecteix els pensaments, les emocions, etc., és una realitat indiscutible, però per aconseguir que la gent escrigui (de parlar, aquí ja es fa) no ens quedarà més remei que donar una sèrie de regles.

Ara bé, no s'ha de desorbitar la importància de la llengua escrita, val més començar a escriure en català fent faltes (aquestes tenen solució) en lloc de no escriure-hi mai!!.

Per tot això voldríem encoratjar la gent que fes servir per tot arreu i en tot moment

aquesta llengua, de forma oral i escrita, amb coneguts i externs, ja que en definitiva és la nostra eina de comunicació. Per tant voldríem que, de cada adquisició lingüística se'n fes un hàbit i no un coneixement mort.

No ens cal fer més retòrica, allò que cal és començar a fer feina, cada dia, utilitzant tots els recursos que avui es coneixen per al treball de la llengua, una llengua que si deim que és la nostra, ho ha d'esser a la feina, al comerç, a l'administració, al temps lliure, a la comunicació amb tothom qui viu i treballa aquí. Potser ja és hora de posar-s'hi de bon de veres, per això deim: **apren el català: no et costarà gens!**

A. Sitjar.

EL PASSAT DIA 1 DE MARÇ, EL COS DE POLICIA LOCAL VA RETRE HOMENATGE AL SEU PATRÓ, L'ÀNGEL CUSTODI.

Part superior:

D'esquerra a dreta:

Jaume Mas - Joan Vila - Miquel Covas - Bartomeu Vila - Miquel Barceló - Gabriel Barceló i Miquel Ballester.

Part inferior

D'esquerra a dreta:

Guillem Roser - Sebastià Ferrer - Bartomeu Adrover - Pere Barceló - Bartomeu Mascaró - Tomàs Bujosa - Miquel Roser - Jaume Barceló.

(Foto: Guillem Roser.)

S
A

R
U
A

'90

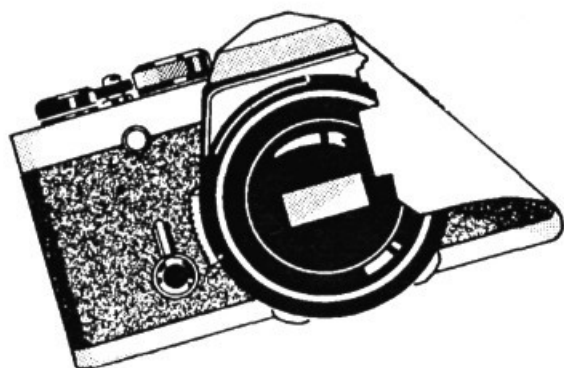
S
A

R
U
A

'90

18 **RESSÒ** PEL SEU NOM ELS CONEIXEREU

COL·LEGI FRA JOAN BALLESTER O.C. - CURS 1963-64

A partir d'aquest número, trobareu els noms dels personatges de les fotografies que aniran sortint, sempre al pròxim número.

DISTRIBUCIONS

BALTASAR COVES

- Aigües de Manantial
- Sucs - Rostoy -
- Vins - Ribera de Ebro -
- Cerveses
- Productes Lactis, Etc.

Es Colomer, s/n. - Telf. 65.01.98 - 07630 CAMPOS

FUNERÀRIA MESQUIDA

Telèfon cotxe 908-142180

C/. B. Ballester, 7
Tel. 65.10.87 - 07630 CAMPOS

C/. Sirena, 11 - Tel. 64.01.69
07639 Sa Ràpita

Campes, 11 de març 1990

Estimat Pere:

Tant de temps sense fer desastres junts. Hem fas molte falta; en Joan i en Xisco no són tan animals com tu. Supos que per aquí t'ho deus passar pipa: nous amics i nous mestres, que això sempre és bé.

Per Campes ja ho sabs tot com sempre l'escola és la mateixa, i els amics també. No se si sabs que en Joan li varen comprar una bicicleta nova, si tota xula blava i groga com aquella d'aquell estranger que havia a La Papita i jugava amb nosaltres ho recordes?

T'explic també per contar-te una novel·la per jo vaig venir a Barcelona; si allà on hi estàs. Des de que els professors comencem a xerrar d'amor a Barcelona vaig somiar-hi. Sabia que no et podria venir a veure però al manca podria veure allò que tu m'has contat tantes vegades. I veure la ciutat del 92, que tant s'en ha xerrat.

Varem partir de l'escola a les nou i mitja, després varem pujar a un autocar, que ens va dur al port. En el port varem pujar per una grua que tenia una pasarela que ens duïa al vaixell. Quan varem ser al vaixell varem pujar moltes escales per arribar fins que varem arribar a una sala plena de butaques a on hi varem dormir. Després varem cridar els encarregats per anar a veure el vaixell. Al cap d'una bona estona varen venir els encarregats i ens varen cridar per mostrar-nos el vaixell. A mi em va semblar un vaixell com aquells de la tele amb: bar, restaurant, botigues, sales de joc etc... Quan varem arribar a Barcelona ens esperava una guia. La guia ens va dir que aniríem a berenar. Quan a narem a berenar el mig de la carretera estava esposat el monument de Colón. Després de tota la volta amb autobús varem arribar a un Hotel que és deia Suïzo. Després d'una bona berenada varem anar al Barri Gòtic a on vaig passar molt de gust de veure les coses de quan els nostres padrins eren com nosaltres. La guia ens va dir que podríem estar ben asseguts per que aniríem al parc zoològic a on hi havia una bona col·lecció d'animals varem anar a dinar a un restaurant a on vaig tenir l'estomac ben ple. Després vam anar al Museu de la ciència planetària. Tot tranquils dins l'autobús la guia ens cridà: !! Mirau mirau !! nosaltres varem mirar hi havia la Generalitat i el camp de Montjuïc. Quan varem arribar en el museu una dona ens va dir que també hi havia una exposició de dinosaures als que varem anar a veure. Després de veure dinosaures varem anar a una sala petita a on de cop ens varem apagar els llums i ens varen dir un parell de coses sobre la ciència planetària. Després de veure totes estrelles varem anar al Corte Inglés on vaig comprar algun record per a la família. Llavors varem anar a sopar al mateix restaurant a tornar a omplir l'estomac i al final varem acabar tota la passejada amb autobús i varem tornar al port. Varem tornar a partir cap a casa. I res, Pere, ja tornem esser en el noble.

He de dir que em va agradar molt aquest viatge però vaig arribar un poc cansat. No tenia flumors ni per empujar la meua germana, i per això he d'estar greu.

Bé, ja meditaré coses ara t'ho de deixar perquè la mare fa dues vegades que em diu: a dormir! i segur que a la tercera hi haurà remon.

Adéu

Miquel Gost Ballester 4^{ena} A

Segueix. →

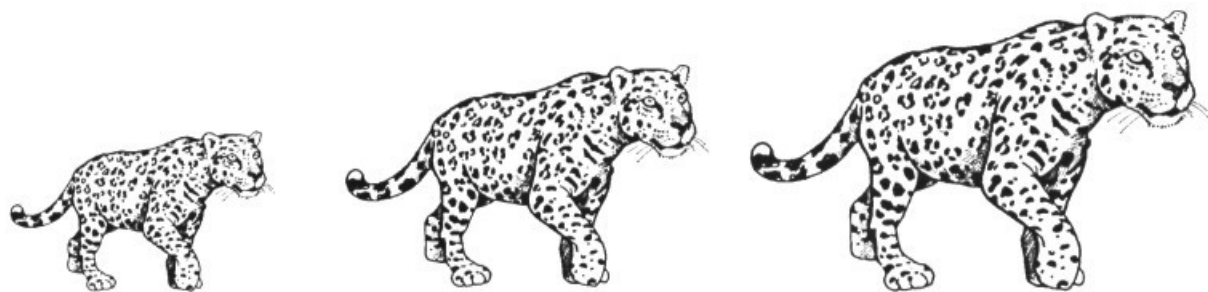
Dia 23 de febrer un grup de nins i nines de Campos, alumnes del Col·legi Públic Joan Veny, varen fer un viatge d'un dia a Barcelona. A més de l'experiència del viatge amb vaixell, de passejar-se per una de les ciutats europees més famoses, de visitar el Parc Zoològic i el Museu de la Ciència, etc., creim que un

viatge així és una manera molt positiva d'obrir els ulls a una realitat més. Una realitat diferent a la quotidiana i que, ja només per això, és com una glopada d'aire fresc i oxigenador per als nostres infants. Viatjar hauria de ser una part important de l'aprenentatge per a la vida. Observar com altres pobles construeixen el

seu present i el seu futur i contrastar tants i tants d'aspectes enriquidors és totalment recomanable. Per això, donem l'enhorabona als mestres que varen organitzar aquesta activitat, i molt especialment als acompanyants. Voldríem veure una continuïtat d'iniciatives semblants.

Els nins i nines que

varen anar de viatge redactaren en unes notes tot i recordant aquella diada. Hem triat la narració d'en Miquel Gost i Ballester (9 anys), que descriu amb un estil molt fresc i lliure els seus records d'aquell 23 de febrer.

TEATRE A CAMPOS ELS CALÇONS DE MESTRE LLUC

Els passats dies 8 i 9 de març va tenir lloc al Teatre Municipal la representació de l'obra de teatre "Els calçons de Mestre Lluç" a càrrec dels alumnes de vuitè curs del col·legi Fra Joan Ballester.

Un grupet d'alumnes, amb més força que experiència, varen donar vida als personatges d'aquesta obra d'En Bartomeu Ferrà.

Previnguts aquests al·lots de la responsabilitat que això suposava, ja que a Campos ha estat representada varies vegades, varen voler tirar endavant. Amb un "serà el que Déu voldrà", la varen posar en escena.

El repartiment de l'obra es va fer de la següent manera:

Presentadora	Magdalena Oliver.
Mestre Lluç	Antoni Riera.
Coloma	Antònia Ollers.
Filomena	Isabel Morell.
Benet	Pere Obrador.
Gerònia	Catalina Segura.
Madò Rosa	M ^a Mercè Enríque.
Mariner	Bernat Roig.
Cafeter	Gabriel Mas.
Batlle de barri	Joan Mas.

Creim que ho varen fer més o manco bé. Això és la nostra opinió. Tothom pot pensar el que vulgui. Ara bé, el que hem de dir és que aquests al·lots són d'admirar, ja que per ser la primera vegada que varen pujar damunt l'escenari i la primera vegada que feien una representació tan llarga i cara al públic, mostraren una serenitat digne d'alabances.

Per fer-los costat, en aquesta primera vegada, el Grup de Teatre d'Antics Alumnes varen organitzar un petit fi de festa amb el sainet del mateix autor: "El baul de madò Banaula".

Coloma Sánchez, Magdalena Estelrich, Margalida Bennàssar, Joana Ballester, Joan Obrador, Guillem Ginard, Pere Batlle, Onofre Mas i Damià Mulet, juntament amb l'equip tècnic: (Mateu J. Oliver, Antoni M. Bonet i Joan Porquer) varen acabar de donar forma a l'espectacle, permetent que la gent passàs una estona a gust i que s'oblidàs per moments dels seus problemes quotidians.

Rebin tots plegats la nostra enhorabona i que no sigui la darrera.

FOTO: DAMIÀ PROHENS (FOTO VIDAL)

ACTE DE LA CELEBRACIÓ DEL VII ANIVERSARI DE L'APROVACIÓ DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA.

Dies passats es celebrà a la Seu del Parlament de les Illes Balears el VII ANIVERSARI DEL L'APROVACIÓ DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA.

A l'acte assistiren les primeres autoritats, representants de les nostres institucions, nombrosos bailes i personalitats del món cultural, artístic i econòmic de les nostres illes.

El President del Parlament, Jeroni Albertí, pronuncià unes paraules de caràcter institucional remarcant que l'origen fonamental del nostre Estatut, no és altre que la Constitució, per tant "la voluntat indeclinable d'estar i viure dins el límit que ens imposa la Constitució, va unida a la voluntat també indeclinable d'acceptar únicament aquests límits i no d'altres".

El President Albertí, reivindicà de manera clara la reforma definitiva de

l'Estatut.

Finalment resaltà els problemes que es deriven del fet de que els Diputats siguin al mateix temps membres dels Consells Insulars, fet únic entre totes les Comunitats Autònomes. Afirmà que "l'experiència ha demostrat que, al marge d'avantatges que s'hi puguin veure és perjudicial, si més no, per a la independència i l'autonomia d'ambdues institucions. Que la reforma de l'Estatut no es faci únicament per a assolir el màxim de competències, sinó que, passats el cinc anys, també esdevengui l'instrument polític i jurídic que allunyi les mancances, per a assegurar un desenvolupament harmònic i positiu de les Institucions i esdevengui l'eina per a construir el futur".

Acabà dient que el Parlament Balear ha estat treballant, malgrat les crítiques, per aprofundir dins l'autogovern de la nostra Comunitat Autònoma.

COMUNICAT DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS "CAMP DE L'ÓS"

L'associació de veïns comunica als seus afiliats i al poble en general, les activitats dutes a terme fins ara pels qui estan al seu davant, havent resolt ja els problemes burocràtics que tota associació té quan comença.

1.- L'associació va demanar a l'Ajuntament informació actual sobre el possible perill de ruina de Ca'n Pere Ignasi, així com dels projectes que té per a aquesta plaça (n'esperam resposta).

2.- L'associació va dirigir una instància a l'Ajuntament sobre el perill real de la "processionària" als pins de la Plaça de La Creu (L'ajuntament va notificar-nos que duria a terme la seva ràpida eliminació).

3.- L'associació elabora reports (entre altres) sobre la necessitat de canalització d'aigües residuals i de consum; necessitat deguda a les moltes contaminacions de cisternes que ja provoquen problemes sanitaris. També estudia els estatuts de la Mancomunitat d'aigües de Campos i de Ses Salines.

Algunes de les moltes necessitats que pensam demanar que es cobresquin són:

- Atenció i conservació d'algunes zones verdes.
- Reestructuració de l'enllumenament públic en general i en especial el de les Rondes.
- Adobar les voravies rompudes i fer-ne als carrers i rondes on no n'hi ha.

Igualment, l'associació enllesteix els detalls sobre unes possibles taules rodones o xerrades a Campos per part dels partits polítics amb representació parlamentària, que tractaran tot tipus de temes referents a la nostra Comunitat Autònoma en general i a Campos en particular, amb la intenció que la gent pugui posar-se al dia i conegui millor les necessitats i problemes del nostre municipi.

Per mitjà de Ressò, varem comunicar que hem llogat un petit local social. Quan estigui llest, comunicarem el lloc i l'horari per a atendre'ls.

També vos notificam que l'associació Camp de l'Ós no té res a veure ni tampoc té cap contacte amb una altra associació que segons pareix s'està formant.

Esperam que els nostres esforços us convencin i us animin a associar-vos-hi.

Atentament, vos saluda.

La Junta de Govern.

SALUT

El mes passat escrivia sobre de quina manera podem col·laborar individualment a millorar la qualitat de vida del lloc on vivim. Si bé és cert que cada dia es descobreixen nous problemes relacionats amb la destrucció de l'entorn, també ho és que encara som a temps a prendre consciència de que només hi ha una solució a la conservació de la vida damunt la Terra: que cadascú de nosaltres aprengui a viure d'una manera sana i respectuosa amb tot el que ens envolta. Les lleis de protecció dels espais naturals són necessàries, ningú ho dubta, però si la població mateixa no aprèn de respectar allò que la Llei protegeix, aquesta no serà més que una eina inútil. I en tenim un bon exemple amb la nostra costa (platges, dunes i pinars). Siguem per tant, més sensibles a aquestes qüestions i els nostres fills encara podran gaudir d'una illa dignament habitable.

Avui parlarem de dos temes, ja encetats el mes passat, i des d'un punt de vista eminentment pràctic, donant una visió concreta de com podem incidir personalment en una milloria de la salut i del nostre entorn.

L'AGRICULTURA BIOLÒGICA.

La terra que cultivam és i de cada vegada ho serà més, la font més important de la nostra alimentació. No és, per tant, una pèrdua de temps pensar bé fins quin punt no feim malbé les terres de cultius

de Mallorca, ja sigui per uns cultius que la sobreexploten o bé per la seva dedicació a zones urbanitzables.

Un dels components bàsics de la terra són els bacteris. Hi ha una flora bacteriana que es cuida de mantenir un equilibri de la terra, totalment necessari per obtenir unes bones anyades i uns aliments totalment sans. La utilització indiscriminada d'adobs artificials i de tractaments químics fa desaparèixer l'equilibri de què parlem. D'aquesta manera, la terra s'enmalalteix, de la mateixa manera que una persona mal alimentada, que perd les forces i degenera lentament. Un sòl que degenera necessita molts d'anys d'un esment especial per regenerar-se, perquè certs insecticides es poden trobar dins la terra fins després de

10 anys d'haver-se utilitzat. I exactament el mateix ens succeeix a les persones, que enmalaltim per causa d'una alimentació del tot incorrecta. I de la mateixa forma, si volem recuperar un estat de salut perdut, haurem de canviar els hàbits de vida, sobretot l'alimentici.

Només a un sòl sà, i ric en bacteris poden créixer plantes amb un contingut acceptable de vitamines i d'altres elements necessaris per al nostre organisme. Hem de fer els possibles per estendre els sistemes de cultiu naturals o biològics, cultius que ens proveiran d'aliments sans. Així idò, una terra sana és necessària per garantir a les persones i als animals una bona i sana qualitat de vida.

A Mallorca ja fa anys que es fa agricultura biològica. Aquests pagesos es reuneixen periòdicament per comunicar-se les seves experiències i són fàcilment localitzables a través d'una cooperativa de productes biològics. Si mai sentiu curiositat per conèixer aquestes experiències, només heu de telefonar al núm 50.14.75 d'Inca i allà vos informaran.

LES LLEPOLIES A L'ALIMENTACIÓ INFANTIL

Ningú posa en dubte que tots els pares i mares estimen els seus fills i volen sempre el millor per a ells. Arriba un moment, però, que hem de ser molt crítics per tal de poder esbrinar quines coses són bones i quines són dolentes per a ells. Pel que fa als aliments voldria parlar un poc de les coses dolces que acostumam a donar, i de cada vegada més, als nostres petits. L'oferta de dolços, caramel·los, etc, és grossíssima. La primera cosa que ens hauríem, però, de demanar és: de quins productes es fan totes aquestes llepolies? No n'hi ha prou amb llegir la composició de cada dolç, perquè segurament no sabrem què és un E-339 o un E-250. Però ja explicava a l'article del mes passat que hi ha guies d'additius i colorants que expliquen clarament els pros i els emperons de tots aquests additius. A part els efectes específics de cada additiu, voldria cridar l'atenció d'un fet indiscutible: **l'increment de càries infantils**. I és que el consum de sucre blanc s'ha disparat a tota Europa aquests darrers 50 anys. Aproximadament, avui dia consumim cinc vegades més sucre blanc que fa cinquanta anys. Record molt bé quan, de petita, visitava uns padrins meus que eren pagesos. Tenien un molinet per moldre el seu blat i cada vegada que hi anava havien preparat uns pastissos de farina integral, amb prunes, poma o una fruita qualsevol. Aquells pastissos eren les úniques coses dolces que menjàvem. Per ensucrar ho feiem amb mel, però tots

Segueix. →

aquests dolços que ara omplen els prestatges de les botigues eren pràcticament desconeguts.

Si pensam que un 90% dels nins en edat escolar tenen càries, crec que ens hauríem de fer la pregunta: fins quin punt som els responsables d'aquests mals dels nostres fills? Els metges ho saben bé: sucre blanc, farina refinada i la llarga llista de productes químics i industrials en tenen bona part de culpa. L'altra part de responsabilitat la tenim els pares que permetem que cada dia els nostres fills mengin aquestes coses dolces de que he parlat. La salut dels nostres nins depèn, per tant, de nosaltres mateixos. Dels seus pares.

A més a més, el sucre blanc és un producte tòxic que no només ataca les dents sinó tot l'organisme, començant pel sistema esquelètic. Siguem conscients de que els components principals de les llepolies que es comercialitzen són: sucre blanc, farina refinada i altres productes nocius. Però no tots els nins del món pateixen de càries. A molts de llocs encara no hi ha arribat aquesta "moda" de menjar malament, i els nins, i també els adults, mengen d'una manera molt més natural. Pobles que nosaltres anomenam "salvatges" i que habiten zones naturals d'Amèrica del Sud, Oceania, etc. no coneixen

els problemes de les dents. Els seus barrams són forts com unes estenalles. I així i tot consumeixen sucre. Però no és refinada, sinó extractes de plante com la canyamel. Els nins -com aquí fa cinquanta anys- roeguen i xuclen trossos de canyamel. **Mengen mel natural i fruits dolços**, tot plegat però, de la manera més natural possible **i amb tots els minerals que toca haver-hi. No coneixen els productes refinats**, als quals els hi han tret les substàncies que realment són

aliment. Pensem-hi. Perquè no hem de fer un petit esforç a favor de la salut dels nostres nins i substituir els dolços industrials per **dàtils, figues seques, panses**, etc.? Siguem conseqüents i els nostres fills qualche dia ens ho agrairan. I una altra cosa, si un adult té les dents corcades, això també és un mal exemple pels nins i una font de problemes pels grans. Això vol dir que també els pares hauríem de començar a canviar d'hàbits...

Clementina Clara.

COMPRA VENDA COTXES D'OCASIÓ

TOMÀS RIGO VICENS

Nuño Sans, 26
Tel. 65.24.22

Part.: Tel. 65.05.39
07630 CAMPOS

La llengua,
feina
de tots

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA

**TRANSPORTS
MESQUIDA**

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

**HOMES
I
DONES**

TRACTAMENT
D'ACNÉ JUVENIL

FLOCC
PERRUQUERIA I ESTÈTICA

Carrer Nou, 53 - Tel. 65.08.25
07630 CAMPOS

LA PARVOVIROSI

Aquest segon article el dedic a la Parvovirosi per l'alta incidència d'aquesta malaltia que he pogut comprovar a Campos. Són molt nombrosos els casos que he hagut de tractar durant el poc temps que fa que visc aquí.

Començaré dient que el causant de la Parvovirosi és un virus de la família dels Parvoviridae. És una malaltia d'aparició molt recent i el primer estudi publicat és de l'any 1979, basat en l'observació d'un fenomen que afecta els cans de qualsevol edat i que desplega dos quadres totalment diferents:

- o bé una mort de cop, causada per una sèrie d'alteracions cardíques,
- o bé la mort produïda posteriorment a l'aparició d'un quadre gastro-entèric.

És ben comprovat que els dos quadres són produïts pel mateix agent, un parvovirus que desenvolupa un quadre o l'altre segons que es localitzi al cor o a l'aparell digestiu del ca. Una cosa no està encara molt aclarida: l'origen d'aquest virus als cans. Una hipòtesi és que sigui una mutació, o canvi, a partir d'un altre parvovirus, però originari dels moixos, als quals també es manifesta amb una simptomatologia digestiva. El que està més clar és que aquest virus té més tendència a envair aquelles cèl·lules que tenen més activitat, és a dir que es multipliquen molt ràpidament. Aquesta condició la compleixen, precisament, les cèl·lules de les parets internes dels budells.

Una característica de tots els virus és que per viure necessiten trobar-se dins una cèl·lula (cosa que no és necessària per als bacteris). Els parvovirus, en envair les cèl·lules que formen les parets dels budells, les destrueixen i provoquen hemorràgies, impeding que els budells i l'estómac puguin complir les seves funcions: digerir els aliments i absorbir les substàncies nutritives.

Tenint en compte aquests fets, s'entendran millor les manifestacions externes d'aquesta acció patògena del virus, o sia la simptomatologia:

DIARREA.- Comença amb unes defecacions més clares del normal que poc temps després ja passen a ser molt líquides, sangonoses i fèrides.

VÒMITS.- Són molt freqüents i afebleixen de cada vegada més l'animal. Són vòmits de bilis: grocs i amb sabonera.

ANOREXIA.- L'animal rebutja qualsevol casta d'aliment, fins i tot les llepolies que més li agraden.

DESHIDRATACIÓ.- Amb aquests símptomes inicials el ca es deshidrata i per tant de cada vegada es troba més fluix perquè no tan sols no menja res sinó que no fa altra cosa que expulsar líquid del seu cos.

FEBRE.- És un símptoma molt irregular a aquesta malaltia.

POLIDÍPSIA.- És ben normal que com a reacció a aquesta pèrdua de líquid el cos li demani aigua i el ca vulgui beure molt espesses vegades. Però això no fa més que agreujar el quadre perquè l'estómac està tan i tan irritat que qualsevol cosa que li arribi provocarà una reacció d'intolerància amb l'expulsió immediata d'allò que ara considera un cos estrany i desplega per tant nous vòmits que deshidraten i afebleixen encara més

l'animal. La malaltia entra així dins un cercle viciós.

Passem ara a veure quin és el tractament que es recomana amb aquesta malaltia. Naturalment el primer que hem d'aconseguir és rompre aquest cercle viciós. Però, de quina manera?

1.- En primer lloc hem de mantenir l'animal en un dejú rigorós, tant d'aliment sòlid com líquid.

2.- Se li han d'administrar antívomits durant cada cert temps. I és molt important de frenar quan més aviat millor els vòmits per aturar, o al menys reduir, la causa de la deshidratació i de la fluïxetat.

3.- Rehidratació de l'animal, que consistirà a tornar-li el volum de líquid que perd, cosa que podem fer de dues maneres:

- **per via intravenosa**, és a dir administrant sèrum dins una vena.

- **per via oral**, d'aquesta manera li feim beure el sèrum, però tenint ben present que el ca no pot pegar cap panxada. Per tant, aquest sèrum s'ha d'administrar moltes espesses vegades i poques quantitats cada pic.

Fins aquí hem vist el més important pel que fa al tractament de la malaltia. com es pot veure, tot això requereix molta paciència i estimació per part del propietari cap al seu amic. Si el propietari segueix

les indicacions del manescal i té esment del seu ca, les possibilitats de que l'animal es curi augmenten, i molt. L'èxit depèn tant d'ell com del manescal. Lògicament també depèn del ca: és molt important la fortalesa física de l'animal, així com que dugui la vacuna contra aquesta malaltia (és pràcticament impossible que un ca ben vacunat l'agafi).

S'ha de tenir també en compte que la parvovirosi afecta sobretot els quissos, animals que només tenen uns pocs mesos i que per això són més febles i estan més fàcilment exposats a qualsevol patologia. A partir d'una certa edat ja hi ha un sistema immunitari que els defensa d'aquesta i d'altres malalties.

A més, no és rara la presència a un animal malalt d'elements complicants: bacteries oportunistes que s'aprofiten d'aquell organisme afeblit per la parvovirosi i que poden causar una malaltia paral·lela. Això es pot donar tant en el cas de la parvovirosi com de qualsevol altra malaltia. És per això que és tan important tenir l'animal ben controlat. El que si és més freqüent en el cas d'aquesta malaltia són les complicacions cardíques, per la tendència del virus a envair les cèl·lules del cor, provocant en aquest cas la mort súbita del ca.

Segueix. →

El problema que planteja el virus respecta al tractament és que no hi ha cap medicament que pugui actuar directament i específica contra ell. Així per tant, el tractament només pot limitar-se a intentar reduir al màxim els símptomes del malalt, ajudant-lo a que no perdi les forces i a que pugui lluitar contra el virus per ell mateix. Per això el tractament que he indicat abans se sol complementar amb una sèrie de medicaments que poden aportar aquesta ajuda extra. Aquests medicaments són, per exemple: vitamines, protectors de la mucosa digestiva, antihemorràgics, etc. tot segons les necessitats de cada cas.

És per tots aquests motius que la Parvovirosi és una de les causes principals de mort entre la població canina jove. Podem estar contents, però, de tenir una vacuna que ja es pot administrar a partir dels dos mesos d'edat i fins i tot abans,

si es tracta d'un quissó que no ha pogut mamar de la mare i que no hagi rebut, per tant, les defenses naturals que conté el calostre o primera llet materna.

Una altra mesura molt important que s'ha de prendre en tenir un ca amb parvo és aïllar-lo d'altres cans, doncs es tracta d'una malaltia molt contagiosa entre ells.

Com amb totes les malalties, és molt important agafar-les d'hora, però en aquest cas és especialment important començar el tractament amb l'aparició dels primers símptomes perquè en 1 o 2 dies l'animal queda tan fluix que les possibilitats de recuperació i d'èxit del tractament se redueixen considera-

blement. I aquest fer via és una cosa a tenir en compte pel propietari.

Maria Isabel Mayol i Seguí.

DAVALL EL SOL I LA LLUNA - LA QUARESMA -

"En veritat, en veritat te dic: el qui no neix de l'aigua i del foc no pot entrar al Regne de Déu" (Joan, 3-5-6).

"El vent bufa cap allà on vol, sents la seva remor, però no saps d'on ve ni a on va. El mateix passa amb aquell que ha nascut de l'Esperit" (Joan, 3-8-9).

Uep amics! després d'haver deixat aquesta secció uns mesos en blanc, torn a escriure i ho faig amb un tema que cau molt bé dins l'època que vivim actualment. Abans de començar, però, voldria demanar-vos un poc més de participació i m'agradaria que ho féssiu comentant-me els temes que expòs a aquesta secció o suggerint-me altres temes que vos agradaria veure tractats. Si em voleu telefonar, el meu número és el 65.21.49. Millor que telefoneu els vespres, gràcies.

El tema d'avui és d'actualitat perquè els cristians estam en temps de Quaresma. I aquesta època és per a mí part d'un rite iniciàtic trinitari, és a dir amb tres elements importants: el Carna-

val, la Quaresma i la Pasqua de Ressurrecció.

Crec que els antics cristians varen adoptar el Carnaval com a forma de catarsi (exteriorització). De fet, Carnaval significa en llatí **permís** o **licència** per a la carn (carne-vale). Els antics sabien que no es podia entrar dins la sequedat de la Quaresma sense haver actualitzat desitjos pendents que es reprimeixen degut a les relacions socials, i per això feien aquesta festa, el més important de la qual era encendre "el foc del sexe" que és el que mou totes les nostres emocions i instints. Aquesta era una manera de fer-los conscients de la falsetat de la personalitat i la caricaturitzaven. Aquesta primera fase, la del carnaval, solia acabar amb una vertadera explosió catàrsica d'emocions i sexe. Era una autèntica orgia que els predisposava a entrar emotivament receptius i lliurats a la segona etapa.

Abans de començar a analitzar aquesta segona etapa vull recordar que els antics se cenyien a la natura a l'hora de concebre un rite iniciàtic. Si vos hi

fixau, quan he fet referència a la trilogia Carnaval-Quaresma-Pasqua de Ressurrecció, podria haver dit, orgasme-gestació-naixement, però duit al pla de la consciència humana.

Segueix. →

Després d'aquest incís, analitzem el simbolisme de la Quaresma. Com sabeu, la Bíblia fa referència, freqüentment al número 40: els 40 anys del poble d'Israel per passar de l'esclavitud a la llibertat; els 40 dies i les 40 nits de Jesús al desert, etc. El número 40 s'ha relacionat amb una transmutació i allà on més clar es veu és al simbolisme de l'arca número 13 del Tarot, que té el valor numèric de 40 perquè a partir del 10 les cartes numèriques es compten de 10 en 10 i 1 més 3 és igual a 40. Dic això de l'arca major del Tarot perquè ens pot ajudar a entendre simbòlicament l'antic concepte de la Quaresma. L'arca número 13 és la Mort. Pensem per un moment què significa aquesta paraula per a la majoria de nosaltres i traslladem-ho al pla psíquic. Els antics sabien

que, perquè Crist pugui néixer, (o ser autèntic i lluminós) ha de morir l'home vell ple de temors, contradiccions i aferrat a coses materials, talment la llavor que ha de podrir-se per poder germinar.

Els elements que s'utilitzaven perquè es produís aquesta transmutació alquímica eren, essencialment, la solitud (el desert) i el dejú (la reunificació). Com que eren elements molt poderosos s'havien d'utilitzar amb molt d'esment, perquè si hom no estava preparat es podien produir desequilibris emocionals greus. Quan dejunam tot sols es produeix un estat d'una profunda buidor. Però una buidor plena de dubtes, temors, creences que s'evaporen, fites que abans eren molt clares i ara s'esbiquen. De fet, tot això són les armes que el temptador empra

perquè no vol cedir tan fàcilment el lloc que ha robat a la consciència profunda de la persona. Tota aquesta "dolorosa" mort de continguts podrits de les profunditats de l'inconscient humà, enmig d'un ambient de tensió emocional, culmina en el que els antics anomenaven "la resurrecció" o "el naixement de l'Home Crístic", capaç de veure més enllà de la façana, capaç de donar sense reserves, capaç de transmetre la bona

nova del "Crist", perquè realment és ell mateix. I malgrat que tot això soni a cànctics d'àngels, jo em demano: no és això el que al cap i a la fi desitjam? O no és la felicitat el que sempre ha cercat la persona? El que passa és que hi ha tants de profetes falsos i que tenim tan poca confiança en nosaltres mateixos que aquesta felicitat la cerquem per tot, excepte allà on sempre ha estat i estarà: **dins tu mateix.**

"Quan el meu cor és inundat
per la comprensió, oh!
abans escoltava, ara hi sent!
abans mirava, ara hi veig!
abans parlava, ara el silenci
omple les meves paraules!"

Miquel Montserrat.

El model 65 c.c. de la Moto Guzzi Hispània era, devers els '60, una moto molt perfeccionada. El motor, de 65 c.c., duia tres velocitats amb canvi manual. La suspensió era de molles sense amortiguadors. Sortien de fàbrica amb un seient únic per al conductor. El segon seient li adaptaven i no tenia cap suspensió. Consumia uns 2.5 litres de benzina cada 100 quilòmetres. i el color era vermell semblant al vermell cirera. L'any 1960 hi havia a Campos el major nombre de Guzzis de la història. Havien començat a fabricar-se devers l'any 40 a Itàlia. Els campaners la empràvem per anar als horts, per anar d'excursió, etc. Fins i tot venien representant o viatjants que recorrien tota l'illa amb aquelles motos. Una de les primeres que varen arribar a Campos era la del Senyor Gori Oliver. Era italiana i encara avui es conserva.

Posteriorment va arribar el model Z 98 c.c. que s'anomenava "sa Guzzi grossa" i que era de color gris. La primera a Campos era d'en Sans del carrer Nou. També va tenir-ne una de les primeres en Biel "Passarell". Amb aquesta moto anava cada dia a fer feina a Pollença. El metge Dometo jove va tenir els dos mo-

dels, la 65 i la Z 98. Més tard, en Damià Dometo va fer el servei militar a Ciutat, i hi anava amb la 65.

Voldria destacar una prova que es va fer amb una Guzzi 65. Es tractava d'una correguda contra un cavall del Ros de Son Cal·lar. La moto la menava en Tomàs Rigo, també anomenat en Tomasset de ses Guzzis. A aquesta prova hi va assistir molta gent. A la Granja Pomar es feien missions a favor del guanyador. I aquest va esser... la Guzzi.

Sebastià Montserrat.

El taller de les Guzzis devers l'any 1960 al carrer Nou. En aquest taller va arribar a haver quatre mecànics, i el mestre i propietari n'era en Tomàs Rigo. Fins i tot tenien un oficinista, cosa que demostra la importància d'aquestes motos a Campos. En aquest taller es feia qualsevol casta de reparació així com l'adaptació de qualsevol accessori.

De dreta a esquerra n'Andreu Rigo, n'Antoni Huguet i en Sebastià Montserrat..

La Guzzi 65 c.c., restaurada.

EN SEBASTIÀ PONS I EN TONI VIDAL: DOS AL.LOTS QUE DESTAQUEN DINS EL FUTBOL.

En Toni Vidal i en Sebastià Pons són dos al.lots de Campos que per les seves aptituds futbolístiques destaquen dins el nostre equip Benjamí.

Recentment els varen seleccionar per a la Selecció Balear, el responsable de la qual és el Sr. Bonnín.

Tothom conta meravelles d'ells dos i es comenta que tenen un gran futur dins el complex mún del futbol.

El cas, però és que després d'haver confeccionat la llista de seleccionats i veient-se obligats a reduir el nombre de jugadors que havien triat, els seleccionadors varen voler quedar bé amb tots els equips i es varen inventar la norma d'agafar només un al.lot per poble. Tenint en compte la seva demarcació, es varen quedar només amb en Sebastià Pons. D'aquesta manera en Toni Vidal quedava fora de la selecció. Tant en Toni com en Sebastià són dos grans jugadors dins la seva categoria i el fet d'haver-los separat no ha caigut bé a ningú. En Vidal és un jugador amb una visió de joc impressionant si pensam en la seva edat (11 anys), i segons diuen els entesos no n'havien vist cap mai amb les seves qualitats. Que en Toni no sigui dins la selecció perquè

els seleccionadors volguessin quedar bé amb tothom és una clara injustícia, perquè d'al.lots com en Sebastià i en Toni n'hi ha ben pocs a les Balears i quan es faci una selecció així com Déu mana TOTS DOS han de ser al camp de joc.

En Sebastià és un extrem molt ràpid que ha vist compensats els seus esforços amb aquesta selecció. Però ell mateix reconeix que sense en Toni que li passi pilotes, no és el mateix.

Vàrem tenir aquesta conversa amb ells dos i amb el seu entrenador, en Pep Rodríguez.

Com definiríeu el vostre equip?

Sebastià.- L'equip Benjamí és molt bo i malament destaquen un parell de jugadors, allò que compta és el conjunt.

Toni.- Com ha dit en Sebastià som un equip molt bo i el que jo vull resaltar és el gran companyerisme que hi ha.

Quin creis que és el millor jugador de l'equip?

Toni.- Jo trob que en Sebastià per la seva rapidesa.

Sebastià.- Jo crec que és en Toni perquè té una gran tècnica. Si ell no juga, a mi el joc no em va tan bé ni d'estona.

Quines són les vostres millors qualitats?

Toni.- Diuen que és la meua tècnica i que la sé aprofitar per enviar centres a en Sebastià.

Sebastià.- La meua és la rapidesa. Però només si em passen centres tan bé com els

que em passa en Toni.

M'han dit que vos comparan amb en Michel (Toni) i amb en Butragueño (Sebastià). Què hi deis a això?

Sebastià.- Em sembla bé. I ja m'agradaria que fos així!

Toni.- Sí, està molt bé.

Qui ha estat el qui vos ha ajudat més amb el futbol?

Toni.- En Pep Rodríguez és el que més m'ha ensenyat.

Sebastià.- A mi també. Encara que altres també m'han ajudat, ell és qui ho ha fet més i millor.

Al.lots, ara que en Pep no ens escolta: què tal és com a entrenador?

Toni.- És un bon entrenador i vol que li facin les coses bé.

Sebastià.- És una bona persona. De vegades és un poc dur però ho ha de ser. No li queda més remei.

Fins on vos agradaria arribar dins aquest món del futbol?

Sebastià.- M'agradaria arribar a categories altes, si és possible per jugar amb el Madrid o amb el Mallorca.

Toni.- També a mi m'agradaria arribar a aquesta categoria i si pogués, arribari a jugar amb el Mallorca o amb el Barcelona. I si podem jugar tots dos en el mateix equip, molt millor.

Toni, pel que veig ets del Barça. Si et demanassin per anar a jugar amb el

FOTO: DAMIÀ PROHENS (FOTO VIDAL)

Madrid amb en Sebastià, que faries?

Toni.- M'ho hauria de pensar molt bé, però crec que hi aniria.

Que diríeu a aquests al.lots que encara no han començat a jugar a futbol?

Toni i Sebastià.- Que s'apunten perquè poden arribar molt amunt i al mateix temps fer amics..

A quins jugadors admireu més?

Sebastià.- Jo a en Butragueño perquè sempre és al seu lloc a l'hora de rematar.

Toni.- Jo admir en Laudrup perquè té molta tècnica i juga molt bé per la banda. Té un gran domini de la pilota.

I per a tu Sebastià, què representa poder for-

Segueix. →

mar part de la Selecció Balear?

Sebastià.- Vaig estar molt content, però m'hauria estimat molt més que en Toni hagués vingut amb jo.

Quin ambient has trobat dins la selecció? Supòs que és diferent al del teu equip...

Sebastià.- Sí, és bastant diferent. A més, ens fan jugar a altres demarcacions i, pel que fa als companys, de tot d'una tot em semblava un poc estrany, però ara ja començ a fer amics.

I el seleccionador?

Sebastià.- Bé, jo no el conec gaire, però procur fer les coses bé, perquè altrament hauré de quedar al banquet.

Que et sembla això de

que en Toni no hagi pogut anar amb tu a la selecció?

Sebastià.- Jo crec que en Toni se mereixia anar-hi, perquè és un dels millors de l'equip, per no dir el núm. 1.

Quants de partits heu guanyat?

Sebastià.- N'hem guanyat un, però jo encara no he fet cap gol. Esper que m'estrenaré un d'aquests dies.

També conversàem amb en Pep Rodríguez, responsable de l'equip benjamí campaner.

Pep, quines aptituds destacaries d'aquests dos al.lots?

Pep.- Jo diria que,

junts, formen un tàndem dins el qual en Toni és el cap i en Sebastià les cames. Per separat, tant un com l'altre, perden bastant. Però conjugats, ja ho veus, ens han duit al primers llocs de la classificació, a un pèl de fer campions.

Com definiries el teu equip?

Pep.- És un equip bastant complet i si perdem és perquè fallam nosaltres. Tots lluitam, són bon companys i uns grans esportistes.

Tenc entès que l'any que vé hi haurà bastants dels teus jugadors que passaran, per l'edat, a la categoria d'ALEVINS i que això et deixarà l'equip bastant desfet.

Pep.- Sí, això és la

conseqüència d'una reestructuració de la Federació feta sense to ni so. El resultat és que la propera temporada ens quedarem amb dos o tres jugadors i per completar el BENJAMI haurem d'anar a cercar nins a la guarderia...

Pep, si vols afegir qualche cosa...

Pep.- No, només dir que l'ambient entre els jugadors és molt bo i que esperam quedar campions.

També ho esperam tots els campaners i desitjam tota casta d'èxits a aquestes dues promeses del nostre futbol.

Miquel Adrover Monserrat

ESCACS

S'ha acabat el Campionat de Mallorca per equips a totes les categories. Així ja podem fer un balanç del que ha significat aquesta temporada per al Club Foment dels Escacs de Campos.

El principal objectiu de la temporada, mantenir un equip a preferent, s'ha tornat aconseguir. Per tant, els campaners encara ens podem enorgullir d'esser l'únic club de Mallorca que sempre ha tengut un equip a la màxima categoria dels escacs balears.

El segon objectiu d'en guany: pujar un dels equips de

tercera a segona, no s'ha pogut dur a terme per molt poc, ja que pujaven els quatre primers equips i el nostre ha fet cinquè, empatat a punts amb el tercer i el quart. A més a més, la culpa de no pujar no és directament del club campaner, sinó del de Felanitx, que havent-se retirat de la competició l'equip felanitxer, amb el qual s'havia enfrontat el campaner, ha fet que baixàs molt el "Sonnen" del nostre equip, que és el sistema que s'usa per als desempats i que consisteix a sumar tots els punts dels equips als quals has guanyat i la meitat dels punts dels equips amb què has empatat. Si un equip es retira, no es compta a l'hora de fer el "Sonnen". Això ha fet que el Campos s'hagi quedat amb un "Sonnen" més baix que els

altres equips, que no s'havien hagut d'enfrontar amb el Felanitx perquè no pertanyien al seu grup.

Quant a jugadors, hauríem de destacar, especialment en Biel Mestre, en Santiago Fuster i en Julià Mascardó, principals protagonistes de l'èxit de l'equip de tercera Campos B, i també la dedicació i l'interès de les joves promeses dels escacs campaners, com són en Damià Andreu i Verger, en Miquel Mulet i en Francesc Mas i Ferrari, entre d'altres.

Una vegada acabat el Campionat de Mallorca per equips, s'ha organitzat un torneig social amb la intenció de mantenir entrenats els nostres escaquistes. El torneig va començar divendres passat dia nou, i s'anirà disputant tot

al llarg de cinc divendres més, al bar La Torre, a partir de les nou del vespre. En el proper número de RESSO us informarem de com transcorre.

D'altra part, alguns campaners participaran en el campionat de Mallorca individual. També us donarem notícies dels seus resultats en properes edicions.

Jaume Lladó.

COLOMBOFÍLIA

El mes passat vaig parlar-vos de l'origen i d'unes quantes utilitats dels coloms missatgers.

Ara, intentaré d'explicar-vos com funciona el sentit de l'orientació d'aquests ocells.

Quan amollam un colom a un lloc desconegut totalment per a ell, ja sigui a centenars o a milers de quilòmetres del seu colomer, torna al seu punt de partida a una velocitat aproximada de 800 quilòmetres per dia. Com ho fa per orientar-se amb aquesta precisió, i sense l'ajuda dels equips de navegació que l'home té al seu servei? Per ventura el sol, l'olfacte, el camp magnètic terrestre o qualche altre element els serveixen de guia? Les investigacions dels

darrers anys -sobretot el descobriment de cristalls de magnetita en el crani dels coloms- ens permeten de comprendre un poc millor un dels misteris més profunds del comportament d'aquests animals, el secret de la seva orientació durant un trajecte.

Hi ha molts d'experiments que han demostrat que els coloms se serveixen del sol per orientar-se. Però curiosament també troben la seva ruta si el cel està ennuvolat. I més recentment, s'ha comprovat que els coloms saben trobar la direcció correcta del seu vol mitjançant una percepció especial del camp magnètic de la Terra.

Quan deixam lliure un colom, sol fer dues o tres voltes a l'aire abans d'emprendre la direcció que el tornarà al seu punt de partida, però això ho farà seguint una trajectòria irregular. Aquest trajecte de tornada és molt variable. La via que segueix no és directa; no tots els coloms utilitzen la mateixa i un colom que s'a-

molla dues vegades des del mateix punt no triarà necessàriament la mateixa ruta per tornar al colomer.

A més, els coloms abandonen un lloc en direcció oblíqua cap a la dreta i cap a l'esquerra del que seria el bon camí per tornar al seu colomer. Aquest fenomen es coneix com "desviació del lloc d'amollada".

En arribar a la zona del seu colomer, sembla que utilitzen senyes locals i així corregeixen la seva direcció i baixen directament cap al colomer.

Les investigacions actuals demostren que l'olfac-

te i/o el magnetisme tenen una funció en el sentit cartogràfic d'aquests ocells. Des de fa ben poc sabem que els coloms poden destriar la llum ultraviolada i polaritzada, captar sons de molt baixa freqüència, variacions de pressió molt fluïdes i fins i tot per ventura canvis gravitatoris. Tot això ens pot fer pensar que en el món dels animals, i també en el seu sentit cartogràfic, hi ha moltes més coses de les que som capaços d'imaginar.

Així i tot, avui dia la naturalesa del sentit cartogràfic encara és un dels misteris més estranys del comportament animal.

Passem, ara, a veure els resultats del Club Colombòfil Campos:

EIVISSA	10 Febrer.-	1er. Sebastià Serra; 2on. Antoni i Joan Ginard; 3er. Prohens-Prohens.
EIVISSA	18 Febrer.-	1er. Julià i J. Ginard; 2on Antoni i J. Ginard, 3er. Sebastià Serra.
EIVISSA	18 Febrer.-	1er. Antoni Garcias; 2on. Andreu Prohens; Prohens-Prohens.
EIVISSA	25 Febrer.-	1er. Sebastià Serra; 2on. Julià i A. Ginard; 3er. Antoni Roch.
EIVISSA	25 Febrer.-	1er. Andreu Prohens; 2on. Àngel Sastre; 3er. Antoni Garcias.
ALACANT	10 Febrer.-	1er. Sebastià Serra; 2on. Prohens-Prohens; 3er. Julià i A. Ginard.
EIVISSA	6 Març.-	1er. Sebastià Serra; 2on. Guillem Mas; 3er. Antoni Garcias.
EIVISSA	6 Març.-	1er. Prohens-Sagristà; 2on Prohens-Prohens; 3er. Antoni i Joan Ginard.
ALACANT	7 Març.-	1er. Prohens-Prohens; 2on. Andreu Prohens; 3er. Domingo Fontirroig; 4art. Antoni Garcias; 5è. Prohens-Sagristà.
ALACANT	7 Març.-	1er. Sebastià Serra; 2on. Antoni Garcias; 3er. Àngel Sastre; 4art. Prohens Sagristà; 5è. Domingo Fontirroig.

Març, 1990. *Antoni Ginard i Vanrell.*

— ATLETISME —

El dia 10 de febrer es va celebrar a Sencelles el Campionat Escolar de Cross Final Insular de Mallorca per a les categories Iniciació, Aleví i Benjamí, i també la final Territorial Balear de les categories Infantil i Cadet.

L'actuació de l'equip campaner **Patronat Campos - Migjorn** fou aquesta:

CATEGORIA INICIACIÓ

Na Rosa Prohens fou 12 i en Joan Sánchez 51.

CATEGORIA BENJAMÍ

n'Antònia Garcia 7, na Francisca Mª Barceló 14 i en Bartomeu Obrador 7.

CATEGORIA ALEVÍ MASCULÍ

En Joan Mas 17, en Miquel S. Caldentey 71 i en Jaume Sánchez i Vidal 92.

CATEGORIA ALEVÍ FEMENÍ

Na Joana Mª Moll 15, na Catalina Bennàsser 24, na Francisca Huguet 39, na Magdalena Burguera 47, na Joana Mª Covas 54, na Margalida Bujosa 67 i na Miquela Verdera 72.

CLASSIFICACIÓ PER EQUIPS: 5 (99 punts).

CATEGORIA INFANTIL MASCULÍ

n'Antoni Sánchez 7, en Jaume Barón 31.

CATEGORIA INFANTIL FEMENÍ

na Joana Mª Barceló 11, na Pilar Mas 15, na Mª Carmen Mas 32, na Margalida Cerdà 37, na Magdalena Garcia 43, na Mª Antònia Rigo 47 i n'Antònia Obrador 58.

CLASSIFICACIÓ PER EQUIPS: 5 (95 punts).

CATEGORIA CADET MASCULÍ

En Miquel Mas 57

CATEGORIA CADET FEMENÍ

na Mª Ceferina Garcia 20, na Francisca Obrador 24 i na Maria Barón 29.

La 1ª prova de pista d'estiu va tenir lloc el dia 3 de Març al poliesportiu "Príncipes de España", i en Jaume Barón va participar en 150 m. ll. quedant en 5è lloc, amb un discret temps de 20"5. Esperam que millori aquesta marca així com avanci la temporada.

El diumenge dia 11 de Març es va celebrar la IV Cursa Popular Bombers de Ciutat, molt memorable pels atletes mallorquins, a ella varen acudir cinc atletes del Club Migjorn, els quals varen obtenir uns bons resultats.

CATEGORIA 11 - 12 ANYS

Na Joana Mª Barceló fou 3ª i na Mª Pilar Mas 5ª

CATEGORIA 9 - 10 ANYS

N'Antònia Garcia fou 2ª i na Francisca Mª Barceló 5ª

CATEGORIA 13 - 14 ANYS

En Jaume Barón fou 11.

També es va celebrar aquest cap de setmana a Estella (Navarra) el Campionat d'Espanya individual de Cross. Hi varen participar dues atletes campaneres que militen en el Club Atletisme Colonya Pollença.: Na Fina Hisado a la categoria Senior, antrant en el lloc 53 i na Lluïcia de Fàtima Barceló a la categoria Junior que va entrar en el lloc 80.

Desitjam molta sort als atletes durant la temporada de pista d'estiu.

Fins aviat. Adéu, amics.

HORARI DE CELEBRACIONS - PARRÒQUIA DE SANT JULIÀ DE CAMPOS - SETMANA SANTA

12'00 h.	DIUMENGE DEL RAM, Ofici Solemne.
18'30 h.	DIJOUS SANT, Celebració Eucarística, Darrer Sopar.
20'30 h.	DIJOUS SANT, Lavatori, Processó i Hora Santa.
18'30 h.	DIVENDRES SANT, Acció Litúrgica de la Mort del Senyor.
20'30 h.	DIVENDRES SANT, Endavallament i Processó.
20'00 h.	DISSABTE SANT -VIGÍLIA PASQUAL-
08'30 h.	DIUMENGE DE PASQUA, processó de l'Encontrada i Ofici.

(NOTA: La Parròquia treurà uns programes que seran més segurs i explicatius).

BARBARISMES MÉS FREQUENTS.

Adverbis, locucions . . .

Mot incorrecte

Pues
Después
Antes
Entonces
Bueno
Además
Algo
Claro
Con tal que
Des de que
Hasta
Mediant
Medianament
Más o menos
Menos
Per lo tant
De tant en quant
Si acàs
Sin embargo
Vale!

Mot correcte

Idò, doncs.
Després
Abans.
Llavors, aleshores.
Bono.
A més de . . ., A més a més.
Qualque cosa.
Clar, és clar.
Mentre que . . ., sempre que.
Des que, d'ençà que.
Fins, fins i tot.
Mitjançant.
Mitjanament.
Més o manco, més o menys.
Menys, manco.
Per tant.
De tant en tant, de quan en quan.
Si un cas, si de cas.
Així i tot, a pesar de tot.
D'acord.

AJUNTAMENT DE CAMPOS
Cultura

Campanya de Normalització Lingüística.